

Hoe zullen zij prediken?

HOE ZULLEN ZIJ PREDIKEN?

Bijbelwoorden over de prediking met preekschetsen

door M.D. Geuze, hervormd emeritus-predikant

in de Protestantse Kerk in Nederland

- Voor mijn zoon Wim Geuze, predikant van de Protestantse Kerk in Nederland in de Hervormde Gemeente van Enter.

Bij zijn eerste bevestiging tot predikant in de Hervormde Gemeente van Woubrugge op zondag 19 januari 2003 bij de handoplegging over hem uitgesproken:

Maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde (Hand.1:8)

U, dan, mijn zoon, word gesterkt in de genade die in Christus Jezus is...

Houd in gedachten dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, uit het nageslacht van David, overeenkomstig mijn Evangelie (2 Tim.2:1,8)

- Voor mijn zoon Lourens Geuze, predikant van de Protestantse Kerk in Nederland in Nazareth (Israël) ten dienste van het werk in het Midden-Oosten.

Bij zijn eerste bevestiging tot predikant in de Hervormde Gemeente van Nunspeet op zondag 20 februari 2022 bij de handoplegging over hem uitgesproken:

U, dan, mijn zoon, word gesterkt in de genade die in Christus Jezus is...

Lijd verdrukkingen als een goed soldaat van Jezus Christus...

Houd in gedachten dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, uit het nageslacht van David, overeenkomstig mijn Evangelie (2 Tim.2:1,3,8)

WOORD VOORAF

Een discussie in de kerkelijke pers over de aanbieder van Gods genade in de prediking was de aanleiding tot deze luisteroefeningen bij Bijbelwoorden over de prediking. ‘Hoe dichterbij de bron, hoe helderder de stroom’! Een aantal aspecten van de prediking komt hier aan de orde. Er zijn er ongetwijfeld nog meer. Een aantal preekschetsen zijn toegevoegd. Ik probeer daarin aan verschillende aspecten recht te doen. Of me dit gelukt is, mag de lezer beoordelen.

De titel van dit boek is ontleend aan Romeinen 10: 14,15,17: ‘Hoe zullen zij dan Hem (de Heere Jezus) aanroepen in Wie zij niet geloven? En hoe zullen zij in Hem geloven van Wie zij niet gehoord hebben? En hoe zullen zij horen zonder iemand die predikt? *En hoe zullen zij prediken*, als zij niet gezonden worden?...Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God’. Paulus stelt deze vraag om Gods zending van de predikers te benadrukken. Ik gebruik de vraag om het waarom en het hoe van de prediking te bespreken.

Het boek telt eenendertig hoofdstukken. Het kan een maand lang gebruikt worden als dagboekje .

Meer dan vijftig jaar heb ik met vreugde het heilig en heerlijk Evangelie van Jezus Christus, de gekruisigde en opgestane, de verheerlijkte en terugkomende Heere, mogen verkondigen, in menselijke zwakheid. Voor deze grote genade dank ik de HEERE, ook voor Zijn hulp daarin ervaren.

In verwondering en met dankbaarheid heb ik gezien hoe onze zonen Wim en Lourens – zonder enige aandrang van hun ouders – mij in het spoor van het predikantschap gevolgd zijn. Mijn gebed voor hen is - wat ik altijd voor mezelf en voor andere predikers gebeden heb en bid – dat zij het Woord van God zuiver en vrijmoedig mogen verkondigen, in de kracht van de Heilige Geest.

De HEERE belooft dat Zijn Woord uit Zijn mond niet vruchteloos tot Hem zal terugkeren, maar zal doen wat Hem behaagt en voorspoedig zal zijn in hetgeen waartoe Hij het zendt (Jes.55:11).

In dit vertrouwen draag ik dit boekje op aan Christus' hele Gemeente en aan iedere gemeente en gelovige in het bijzonder, met het gebed dat ze er rijk door gezegend worden. Met hartelijke groet en heilbede, M.D. Geuze

Nunspeet, november 2022

En dezen - Joden in Berea - waren edeler van gezindheid dan die in Thessalonica, want zij ontvingen het Woord met grote bereidwilligheid en onderzochten dagelijks de Schriften (van het Oude Testament; voor ons ook die van het Nieuwe Testament) om te zien of die dingen zo waren. (Handelingen 17:11)

INHOUD

Woord vooraf - 4

Inhoud - 6

- 1 Predik het Woord van God (2 Tim.4:1-5) - 7
  - 2 Predik het Woord van God in de kracht van de Heilige Geest (1 Kor.2:3-5) - 9
  - 3 Predik de HEERE, de God en Koning van Israël en de volken (Mk.1:14,15) - 11
  - 4 Predik Jezus, de Messias van Israël en de volken (Ef.3:8,9) - 13
  - 5 Predik de bekering tot de HEERE, de God van Israël (Hand.20:21) - 15
  - 6 Predik het geloof in Jezus, de Messias van Israël (Hand.16:31) - 17
  - 7 Predik de geboden van de HEERE, de God van Israël (Mt.22:37-40) - 19
  - 8 Predik de beloften van de HEERE, de God van Israël (Hand.2:39) - 21
  - 9 Predik het Woord in de gemeente (Lk.4:20,21) - 23
  - 10 Predik het Woord buiten de gemeente (Hand.17:22,23) - 25
  - 11 Spreek Mijn Woord alleen en helemaal (1 Kon.22:14,16,17) - 27
  - 12 Geloof in de kracht van Mijn Woord (Hebr.4:12,13) - 30
  - 13 Vertel Mijn Woord aan de mensen (Hand.8:4) - 33
  - 14 Verwacht Mijn Geest voor de predikers (1 Kor.2:3-5) - 36
  - 15 Ontvang het Woord van God dat in u geplant wordt (Jak.1:21) - 39
  - 16 Ik ben de Koning van hemel en aarde (Ps.99:1-5) - 42
  - 17 Ik ben Jezus Die mens geworden is (Joh.1:14,16) - 45
  - 18 Ik ben Jezus Die verhoogd is (Fil.2:9-11) - 48
  - 19 Maak alle volken Mijn leerlingen en doop hen in de ene Naam van God (Mt.28:19) - 51
  - 20 Bekeer je tot Mij (Openb.2:4,5) - 55
  - 21 Geloof in Mij (Joh.11:25-27,40) - 58
  - 22 Gehoorzaam Mijn gebod (1 Joh.3:23,24) - 61
  - 23 Geloof Mijn belofte (Joh.7:37-39) - 64
  - 24 Ontvang de zegen van de eredienst (Hand. 20:7,12) - 67
  - 25 Laat de kinderen tot Mij komen (Mk.10:13-16) - 70
  - 26 Bemoedig de gelovigen (1 Joh.2:12-14) - 73
  - 27 Pas je aan om mensen te redden (1 Kor.9:19-23) - 76
  - 28 Ik ben de HEERE Die roept: Abram en Mijn volk Israël (Gen.12:1-4) - 79
  - 29 Ik ben de HEERE Die roept: alle volken (Jes.45:22) - 83
  - 30 Ik ben de HEERE Die helpt, een leven lang (Ps.71:5,6, 17,18) - 86
  - 31 Ik ben de HEERE Die alle dingen nieuw maakt (Openb.21:5-8) - 90
- Gebed - 94

1 PREDIK HET WOORD VAN GOD

Lezen: 2 Timotheüs 3:10 – 4:5

(Paulus schrijft aan Timotheüs:) Ik bezweer u, ten overstaan van God en de Heere Jezus Christus, Die levenden en doden zal oordelen bij Zijn verschijning en in Zijn Koninkrijk: Predik het Woord. Volhard daarin, gelegen of ongelegen. Weerleg, bestraf, vermaan, en dat met alle geduld en onderricht. Want er zal een tijd komen dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar dat zij zullen zoeken wat het gehoor streelt en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten. Zij zullen hun gehoor van de waarheid afkeren en zich keren tot verzinsels. Maar u, wees nuchter in alles. Lijd verdrukkingen. Doe het werk van een evangelist. Vervul uw dienstwerk ten volle. (2 Timotheüs 4:1-5).

Na over de betekenis van het geschreven Woord van God geschreven te hebben, spoort Paulus Timotheüs - zijn geestelijke zoon en medewerker in de dienst van het Evangelie - aan tot trouwe plichtsvulling. Hij doet dat voor het aangezicht van God en van Christus, onder ede, want Jezus komt terug als de Koning-Rechter. In het licht van Zijn verschijning en Koninkrijk beveelt hij Timotheüs: 'Predik het Woord'. 'Prediken' is: heraut, boodschapper, van God zijn, om in Zijn Naam, met Zijn volmacht en gehoorzaam aan Zijn bevel, Zijn boodschap te proclameren. Wat een voorrecht én verantwoordelijkheid! 'Het Woord' is Gods geschreven Woord: het Oude Testament en het Nieuwe Testament, voor zover dat voorhanden is. Paulus roept Timotheüs op tot een Bijbelse prediking, om stem te geven aan het geschreven Woord van God, zoals een musicus een muziekstuk tot klinken brengt, met alle mogelijke instrumenten en gaven die hij heeft. Gods stem moet gehoord worden en niet allerlei meningen over het Woord van de prediker en anderen. Bijgeluiden moeten zoveel mogelijk buitengesloten worden. God en Zijn Woord op de voorgrond en de prediker op de achtergrond. Zijn stem in dienst van Gods stem. Timotheüs moet volharden in de prediking van Gods Woord of het hem nu goed uitkomt of niet. Hij moet op zijn post blijven! In de prediking moet hij het verkeerde weerleggen en bestraffen, vermanen en bemoedigen; met alle geduld en onderwijs. Wat een opdracht! Timotheüs kan die alleen uitvoeren in Jezus' Naam, door de kracht van Zijn Heilige Geest. En dan wijst Paulus op de tijd die komt: op 'de laatste dagen' (3:1), de tijd vóór Jezus' terugkomst in

heerlijkheid: een tijd van onverdraagzaamheid tegenover de gezonde leer, het uitkiezen van leraars naar eigen begeerten en het niet meer willen luisteren naar de waarheid van het Evangelie, maar liever naar menselijke verzinsels. Daarom moet Timotheüs nuchter zijn, bereid zijn om te lijden, het Evangelie blijven verkondigen en zijn bediening volledig waarnemen. Wat een groot aantal apostolische bevelen! Samenvattend: 'Predik het Woord'! 1. Stel je voor God en voor Christus (1). 2. Wees trouw en ijverig (2). 3. Bereid je voor op de toekomst (3-5). Paulus' oproep tot trouwe plichts vervulling geldt Timotheüs' bediening. Als gelovigen staan we in de bediening van gelovigen. Over de eerste christenen lezen we: 'Zij dan die overal verspreid waren, trokken het land door en verkondigden het Woord'(Hand.8:4). Er is onderscheid in bedieningen (Ef.4:11-16), maar onze gemeenschappelijke roeping is om van Jezus te getuigen; ieder op zijn/haar plaats en met eigen gaven. Jezus is daarbij onze krachtbron en ons voorbeeld. Hij heeft gezegd: 'Want de woorden die U (Vader) Mij gegeven hebt, heb Ik hun (Mijn leerlingen) gegeven' (Joh.17:8). Laten we Hem navolgen, amen.

Gebed: *Vader in de hemel, dank U voor Paulus' bevelen. Geef dat we die gehoorzamen, amen.*

Voor bezinning en gesprek:

1. Wat leren deze Bijbelwoorden je?
2. Hoe kunnen de Schriftlezing(en) en de preek het best aangekondigd worden met het oog op de majesteit van Gods Woord?
3. Wanneer is de prediking Bijbels?

2 PREDIK HET WOORD VAN GOD IN DE KRACHT VAN DE HEILIGE GEEST

Lezen: 1 Korinthiërs 2

(Paulus schrijft aan de gemeente van Korinthe:) En ik was bij u in zwakheid, met vrees en veel beven. En mijn spreken en mijn prediking bestonden niet in overtuigende woorden van menselijke wijsheid, maar in het betoon van Geest en kracht, opdat uw geloof niet zou bestaan in wijsheid van mensen, maar in de kracht van God. (1 Kor.2:3-5)

Omstreeks het jaar 50 komt Paulus in de Griekse stad Korinthe. Hij predikt het Evangelie en er ontstaat een christelijke gemeente (Hand.18). De Heere bemoedigt hem dat Hij veel volk in deze stad heeft dat tot geloof en bekering zal komen. Na enkele jaren schrijft Paulus een brief aan deze gemeente. Hij kijkt terug op zijn komst in Korinthe. Hij is niet tot hen gekomen met verheven woorden of met diepzinnige wijsheid, maar met het voornemen om Jezus Christus, de gekruisigde Heere, te verkondigen. Zijn kruisoffer behoort tot het fundament van het christelijke geloof. Paulus zegt dat hij zich zwak voelde en bang was, zelfs beefde. Mogelijk kwam dit door zijn ervaringen in Athene waar de wijsgeren het hem moeilijk maakten (Hand.17). Opnieuw zegt Paulus dat zijn verkondiging niet bestond in wijze woorden, waarmee je mensen kunt overtuigen, maar in het betonen van Geest en kracht. In zijn prediking kwam de kracht van de Heilige Geest tot uiting door tekenen en wonderen waarmee Jezus zijn prediking bevestigde. (Mk.16:20). In Romeinen 15 schrijft Paulus dat Christus hem gebruikt heeft om de heidenen tot gehoorzaamheid (van het geloof) te brengen, in woord en daad, door de kracht van tekenen en wonderen en door de kracht van de Geest van God (15). De levende Jezus was tegenwoordig en werkte krachtig. Zijn bedoeling hiermee was dat het geloof van deze jonge gelovigen niet zou bestaan in menselijke wijsheid, maar in de kracht van God. Zijn woord is met macht! Paulus predikt in de kracht van de Heilige Geest dat tot een krachtig geloof leidt. Zo predikte Jezus (Mt.7:28,29) en ook Zijn apostelen, bijvoorbeeld Petrus (Hand.2). Prediken in de kracht van de Heilige Geest is de roeping van alle predikers! Zo'n prediking draagt rijke vrucht. Om zo te kunnen preken is de vervulling met de Heilige Geest nodig. Op de Pinksterdag en daarna spreekt Petrus vervuld met de Heilige Geest (Hand.4:8). En ook Stefanus spreekt met wijsheid en de Geest, zodat de Joden hem niet

kunnen weerstaan (Hand.6:10; 7:55). Voor alle gelovigen, maar in het bijzonder voor de predikers geldt: '...word vervuld met de Geest' (Ef.5:18). Laat je voortdurend door Hem vullen voor elke eredienst! De Jeruzalemse gemeenteleden bidden: '...en geef Uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid Uw Woord te spreken, doordat U Uw hand uitstrekt tot genezing en er tekenen en wonderen gebeuren door de Naam van Uw heilig Kind Jezus' (Hand.4:29,30). De opdracht: 'Predik het Woord in de kracht van de Heilige Geest' vraagt om zelfonderzoek naar de uitwerking van de prediking bij predikers, kerkenraden en gemeenteleden. Komt in de erediensten de kracht van de Heilige Geest openbaar? Jezus is hierbij onze krachtbron en ons voorbeeld: 'En Jezus keerde *door de kracht van de Geest* terug naar Galilea...en gaf onderwijs in hun synagogen' (Lk.4:14,15). Laten we Hem navolgen, amen.

Gebod: *Heilige Geest, vervul predikers en erediensten met Uw kracht, tot eer van God en tot zegen van velen, amen.*

Voor bezinning en gesprek:

1. Wat zegt het Nieuwe Testament over de uitwerking van de prediking?
2. Waarom zijn tekenen en wonderen zo belangrijk in het Nieuwe Testament en vandaag?
3. Wat doe je met deze opdracht?

3 PREDIK DE HEERE, DE GOD EN KONING VAN ISRAËL EN DE VOLKEN

Lezen: Markus 1:14-20

(Markus vertelt:) En nadat Johannes (de Doper) overgeleverd was, ging Jezus naar Galilea en predikte het Evangelie van het Koninkrijk van God en Hij zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabij gekomen; bekeer u en geloof het Evangelie. (Markus 1:14,15)

Het Koninkrijk van God: God *is* Koning en Hij *wordt* Koning neemt in de Bijbel een grote plaats in. Bij de schepping van hemel en aarde geeft Hij als Koning bevelen (Gen.1) en bij de voltooiing van Zijn werken zegt God Die op de troon zit: 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw' (Openb.21). Door de menswording van Jezus, Gods Zoon, is Gods Koninkrijk dichterbij gekomen. Jezus proclameert én demonstreert dat de HEERE, de God van Israël, Koning *is* en Koning *wordt* door Zijn prediking en onderwijs over het Koninkrijk van God en door het oprichten van tekenen ervan: vergeving voor schuldigen, genezing voor zieken, bevrijding van gebondenen, opwekking van doden, enz. In Zijn kruisoffer heeft Jezus Gods Koninkrijk gefundeerd en door Zijn opstanding, hemelvaart en de uitstorting van de Heilige Geest heeft Hij het zichtbaar gemaakt. Johannes de Doper heeft Jezus' komst en werk aangekondigd met: 'Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen' (Mt.3:2). Jezus neemt die prediking over: 'De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabij gekomen; bekeer u en geloof het Evangelie'. De beslissende tijd (Gr.*kairos*), de beloofde heilstijd, is nu aangebroken en het Koninkrijk van God is nu nabijgekomen: in Jezus' komst en werk. Daarom moeten Zijn volks-genoten zich bekeren en deze blijde boodschap geloven met hun hart. In de synagoge van Nazareth proclameert en bevestigt Jezus Zijn messiaanse opdracht: 'Heden is deze Schrift in uw oren in vervulling gegaan' (Lk.4:21). Het Koninkrijk van God is de centrale boodschap van Jezus' prediking en onderwijs. Denk aan Zijn vele gelijkenissen! De apostelen hebben Jezus' prediking en onderwijs voortgezet. Over Paulus en Silas lezen we dat ze zeggen 'dat er een andere Koning is, namelijk ene Jezus' (Hand.17:7). Paulus predikt in Rome het Koninkrijk van God en de Heere Jezus Christus, met alle vrijmoedigheid, ongehinderd (Hand.28:31). Die prediking gaat ook vandaag door en zal doorgaan. Jezus heeft gezegd: 'En dit Evangelie van het Koninkrijk zal in heel de wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken; en dan zal het einde komen' (Mt.24:14). Daarom: Predik de

HEERE, de God en de Koning van Israël en de volken! Stel de luisteraars in de tegenwoordigheid van deze Koning en doe hen Zijn stem horen. Begin met Hem en eindig met Hem. Laat de prediking het Evangelie van het Koninkrijk zijn; een blijde boodschap! Niet koningen en presidenten regeren, ook niet goddeloze mensen en de satan - Gods tegenstander - maar de HEERE regeert. Hij zit op de troon die onwankelbaar is. Zijn Koninkrijk komt en zal eenmaal hemel en aarde vervullen! Het feest van het Koninkrijk komt en daar word je voor uitgenodigd! Laat dit feest je niet ontgaan, maar bereid je erop voor! In de Naam van Jezus zal elke knie zich voor Hem buigen en elke tong zal belijden dat Jezus Christus de Heere (Gr. *Kurios*) is, tot heerlijkheid van God de Vader' (Fil.2:10,11). Alle koninkrijken behoren Hem toe en krijgt Hij als Zijn erfenis (Openb.11:15;19:6). Amen.

Gebed: *HEERE, God en Koning van Israël en de volken, laat Uw Koninkrijk komen, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel over de HEERE, de God en de Koning van Israël en van de volken?
2. Welke lessen kunnen we daaruit leren voor de prediking van vandaag?
3. Herkennen we deze opdracht in de hedendaagse prediking? Hoe? Waarom (niet)?

4 PREDIK JEZUS, DE MESSIAS VAN ISRAËL EN DE VOLKEN

Lezen: Efeziërs 3:1-13

(Paulus schrijft aan Christus gemeente in Efeze:) Mij, de allerminste van alle heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen en allen te verlichten, opdat zij mogen begrijpen wat de gemeenschap aan het geheimenis inhoudt... (Efeziërs 3:8,9)

De hele Bijbel is vol van Jezus, de Messias van Israël en de volken. Aan het begin van de geschiedenis voorzegt God de komst van de Verlosser: 'En Ik zal vijandschap teweegbrengen tussen u en de vrouw en tussen uw nageslacht en haar Nageslacht; Dat zal u de kop vermorzelen en u zult Het de hiel vermorzelen' (Gen.3:15). Hij zal de slang en de satan overwinnen. Later wordt Hij de Messias genoemd. Aan het einde van de Bijbel zegt Jezus: 'Ja, Ik kom spoedig (terug). Amen' (Openb.22:20). Het hele Woord van God getuigt van Jezus, in het bijzonder de Evangeliën en de Brieven. Jezus is de openbaring van de HEERE, de God van Israël. Hij zegt: 'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien' (Joh.14:9). Hij is één met God de Vader Die Hem gezonden heeft en met God de Heilige Geest Die Hij uitgestort heeft. Daarom is Bijbelse prediking christocentrisch in trinitarisch verband ('triniteit' betekent: Drieëenheid). Jezus heeft van zichzelf getuigd en de apostelen hebben dat van Hem gedaan, in het bijzonder de apostel Paulus. Na zijn bekering predikt hij direct in de synagogen van Damascus Christus dat Hij de Zoon van God is (Hand.9:20). Later schrijft Paulus: 'Want het leven is voor mij Christus en het sterven gewin' (Fil.1:21). Hij heeft één hartstocht en dat is Jezus! Heel Paulus' apostolische bediening is vol van Jezus Christus. Het boek Handelingen en Paulus' Brieven getuigen daarvan. In Efeziërs 2 en 3 schrijft Paulus over een geheimenis dat God aan Zijn apostelen en profeten heeft bekendgemaakt: Christus' Gemeente uit Israël en de heidenvolken is één nieuwe mens, één lichaam. Van dat Evangelie is Paulus een dienaar geworden door de genadegave van God en naar de werking van Zijn kracht. Als de allerminste van alle heiligen – wat een ootmoed! – heeft Paulus de genadegave ontvangen om onder de heidenen de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen, om allen te verlichten tot de kennis van het bekendgemaakte geheimenis. Paulus heeft op zijn zendingsreizen én in de christelijke gemeenten de ondoorgrondelijke rijkdom van Christus gepredikt; een rijkdom die alle verstand te boven gaat. Wat een rijkdom ligt er opgesloten in Zijn Goddelijke en menselijke natuur in één persoon, in de staat van Zijn vernedering en verhoging, in Zijn Namen en in Zijn weldaden die Hij heeft

verworven en geschonken: roeping, wedergeboorte, bekering, rechtvaardiging, heiliging, aanneming tot kinderen, heerlijkmaking, enz.! Wie is in staat om dit alles te verkondigen vanuit en naar de Schriften? Dit is alleen mogelijk met de hulp van de Heilige Geest. Paulus heeft nog meer over de prediking van Christus geschreven: 'Wij echter prediken Christus, de Gekruisigde, voor de Joden een struikelblok en voor de Grieken een dwaasheid. Maar voor hen die geroepen zijn, zowel Joden als Grieken, prediken wij Christus, de kracht van God en de wijsheid van God' (1 Kor.1:23,24; 2 Kor.2:2). Wat een struikelblok en dwaasheid voor mensen is, heeft Paulus vrijmoedig verkondigd en die verkondiging heeft vrucht gedragen! De opdracht: 'Predik Jezus Christus!' betekent dat Hij in de prediking centraal moet staan en dat vanuit de Bijbelwoorden lijnen naar Hem en Zijn werk getrokken moeten worden. De Woordverkondiging vindt plaats in de christelijke gemeente en niet in een Joodse synagoge. Dit vraagt om gebed en bezinning bij de prediker en bij de luisteraars, opdat Jezus in al Zijn volheid en heerlijkheid gaat stralen in de verkondiging! Dat de luisterende gemeente ervaart: 'Zij (Jezus' leerlingen) zagen niemand dan Jezus alleen' (Mt.17:8). Amen.

Gebod: *Heere Jezus, maak uzelf bekend door de prediking van het Woord, in de kracht van Uw Heilige Geest, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de prediking van Jezus Christus?
2. Ontvang je zo'n prediking? Hoe? Zo nee, waarom niet?
3. Wat kun je daaraan bijdragen?

5 PREDIK DE BEKERING TOT DE HEERE, DE GOD VAN ISRAËL

Lezen: Handelingen 20:17-38

(Paulus zegt tegen de ouderlingen van de gemeente in Efeze:) En ik heb zowel tegenover Joden als Grieken getuigd van de bekering tot God en het geloof in onze Heere Jezus Christus. (Handelingen 20:21)

De prediking van het Woord van God in de kracht van de Heilige Geest en de prediking van de HEERE, de God van Israël, en van Jezus, de Messias van Israël, laten zien Gods genadige toewending naar een wereld, verloren in zonde en schuld. De prediking van de bekering tot God en van het geloof in Jezus Christus laten dit nog meer zien. God laat Zijn Woord prediken om mensen tot bekering tot Hem en tot geloof in Jezus Christus te brengen. Zo komen ze tot Zijn bestemming: geliefde kinderen en erfgenamen van de hemelse Vader. Daarom prediken de profeten van Israël, Jezus zelf en de apostelen de bekering tot de HEERE, de God van Israël. Mozes zegt tegen Israël: 'En u zult zich bekeren tot de HEERE, uw God, en Zijn stem gehoorzaam zijn, u en uw kinderen, met heel uw hart en met heel uw ziel, overeenkomstig alles wat ik u heden gebied' (Deut.30:2) en Samuël zegt: 'Als u zich met uw hele hart tot de HEERE bekeert, doe dan de vreemde goden uit uw midden weg...richt uw hart op de HEERE en dien Hem alleen...' (1 Samuël 7:3). Johannes de Doper als laatste profeet proclameert: 'Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij gekomen' (Mt.3:2). Jezus predikt de bekering tot God: 'De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabij gekomen; bekeer u en geloof het Evangelie' (Mk.1:15) en '...als u zich niet bekeert, zult u allen evenzo vergaan' (Lk.13:3,5). Ook Jezus' apostelen prediken de bekering tot God. Petrus zegt tegen zijn volksgenoten: 'Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van de zonden; en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen' (Hand.2:38; 3:19). Ook Paulus doet dit: 'God dan verkondigt...nu overal aan alle mensen dat zij zich moeten bekeren, en wel omdat Hij een dag vastgesteld heeft, waarop Hij de wereld rechtvaardig zal oordelen door een Man (Jezus) Die Hij daartoe aangesteld heeft (Hand.17:30v).

In een terugblik op zijn bediening zegt Paulus tegen de ouderlingen van de gemeente in Efeze: 'Ik heb zowel tegenover Joden als Grieken getuigd van de bekering tot God en het geloof in onze Heere Jezus Christus'. 'Bekering' betekent: veranderen in denken, gezindheid, houding en gedrag; een radicale levensverandering. Ze houdt in: inkeer tot zichzelf: de verloren zoon kwam tot zichzelf (Lk.15:17), terugkeer tot God en omkeer op de levensweg. Het bevel van bekering klinkt vanuit bestaande relaties: van God als Schepper

(Hand.17:30,31), van de HEERE als de Verbondsgod van Israël (Deut.30:2) en vanuit Jezus als het Hoofd van Zijn Gemeente (Openb. 2:5,16,21; 3:3,19). Geen vreemde geeft dit bevel. God heeft rechten en laat die gelden. Hij wil Zijn schepselen, Zijn volk Israël en Christus' Gemeente niet kwijt, maar terugwinnen om die aan Zijn hart te koesteren. 'Bekering' is gericht op herstel van verbroken relaties, op de komst van Gods Koninkrijk en op Jezus' teugkomst in heerlijkheid. Je lijdt grote verliezen, als je je niet bekeert: tijdelijk en eeuwig geluk! Daarom: Predik de bekering tot God! De *noodzaak* van die bekering: elke gelovige heeft de dagelijkse bekering nodig van het sterven van het oude 'ik' – de mens verbonden met Adam - en de opstanding van de nieuwe mens - de mens verbonden met Jezus. Predik de *mogelijkheid* van de bekering door het werk van de Heilige Geest. Petrus verkondigt: 'Deze Jezus heeft God door Zijn rechterhand verhoogd tot een Vorst en Zaligmaker, om Israël bekering te *geven* en vergeving van zonden' (Hand.5:31). God belooft bekering tot Hem (Deut.30:6-8). Predik de *werkelijkheid* van de bekering met haar vruchten zoals de Bijbel daarover spreekt. Deze aspecten moeten aan de orde te komen in de prediking, wanneer het Bijbelgedeelte daarover spreekt. Deze prediking vraagt om gebed en bezinning van prediker en gemeente, amen.

Gebed: *Dank U, Vader, voor de prediking van de bekering tot U. Zegen die, in Jezus' Naam, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel over deze prediking?
2. Welke valkuilen zijn er?
3. Hoor je deze prediking? Hoe? Waarom (niet)?

6 PREDIK HET GELOOF IN JEZUS, DE MESSIAS VAN ISRAËL

Lezen: Handelingen 16:20-34

En zij zeiden (Paulus en Silas tegen de gevangenebewaarder): Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden, u en uw huisgenoten. (Handelingen 16:31)

‘Bekering en geloof’ worden vaak samen genoemd. Jezus predikt: ‘Bekeer u en geloof het Evangelie’ en Paulus zegt in de terugblik op zijn bediening: ‘En ik heb zowel tegenover Joden als Grieken getuigd van de bekering tot God en het geloof in onze Heere Jezus Christus’ (Hand.20: 21). Verloren mensen moeten een radicale levensverandering ondergaan – niet langer met de rug naar God toe staan, maar met het gezicht naar Hem toe – en in Jezus - de door God gezonden Redder - leren geloven; met hun hart op Hem leren vertrouwen. Vaak worden ‘geloof en bekering’ in deze volgorde genoemd. Ook dat heeft zin, want Gods oproep tot bekering moet geloofd worden, anders wordt die niet gehoorzaamd. En een levend geloof brengt vruchten van bekering voort. ‘Bekering en geloof’ zijn een twee-eenheid. Profeten, Jezus en Zijn apostelen hebben opgeroepen tot geloof in God en in de Heere Jezus. Jesaja zegt tegen koning Achaz: ‘Indien u niet gelooft, voorwaar, u zult geen stand houden’ (7:9) en Habakuk profeteert: ‘Maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven’ (2:4). De Hebreeënschrijver getuigt van de kracht van het geloof in het leven van de oudtestamentische gelovigen (hfdst.11). Jezus heeft opgeroepen tot geloof: ‘Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien’: de stromen van de werkingen, de vrucht en de gaven van de Heilige Geest (Joh.7:38). Ook de apostelen hebben veel gesproken en geschreven over het geloof. In Filippi zeggen Paulus en Silas tegen de gevangenebewaarder die een eind aan zijn leven wil maken: ‘Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden, u en uw huisgenoten’. Ze werpen hem de reddingsboei van het Evangelie toe, die hij aanneemt en hij wordt gered. Met al zijn huisgenoten verheugt hij zich dat hij tot geloof in God gekomen is. ‘Geloven’ betekent: vertrouwen met je hart, toevertrouwen aan, je overgeven aan God en Jezus. De mens in zijn hele bestaan is er bij betrokken. ‘Geloven’ is *noodzakelijk*: Johannes zegt: ‘Wie in de Zoon gelooft, heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem’ (Joh.3:36) en de Hebreeënschrijver zegt: ‘Zonder geloof is het echter onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is en dat Hij beloont wie Hem zoeken’ (11:6). ‘Geloven’ is *mogelijk*: God belooft, geeft en werkt het geloof door Zijn Heilige Geest. Jesaja profeteert: ‘U (Israël) bent Mijn getuigen, spreekt de HEERE ..., opdat u het weet en *Mij*

gelooft en begrijp dat Ik Dezelfde ben: Vóór Mij is er geen God geformeerd en na Mij zal er geen zijn' (43:10). Paulus schrijft over redding door Gods genade en over het geloof als gaven van God (Ef.2:8) en over het geloof als Gods werk: 'Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God' (Rom.10:17). 'Geloven' is *werkelijk*. De Bijbel staat vol voorbeelden van mensen die in God en in Jezus geloven: 'En hij (Abraham) geloofde in de HEERE en Die rekende hem dat tot gerechtigheid' (Gen.15:6). Thomas zei tegen Jezus: 'Mijn Heere en mijn God!' en Jezus antwoordde: 'Omdat u Mij gezien hebt, Thomas, hebt u geloofd; zalig zijn zij die niet gezien hebben en toch zullen geloven' (Joh.20: 28,29). Er zijn voorbeelden van zwak en sterk, van beginnend en volhardend en van beproefd en overwinnend geloof, van schijn- en waar geloof, enz. Deze aspecten dienen in de prediking aan de orde te komen, wanneer het Bijbelgedeelte daarover spreekt. Prediking van het geloof in Jezus Christus vraagt om gebed en bezinning, zowel van prediker als van gemeente! Amen.

Gebod: *Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor de prediking van het geloof in Jezus Christus. Geef dat deze prediking leidt tot geloof in Hem, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel over de prediking van het geloof in Jezus Christus?
2. Hoor je deze prediking? Hoe? Zo nee, waarom niet?
3. Wat betekent deze prediking voor jou?

7 PREDIK DE GEBODEN VAN DE HEERE, DE GOD VAN ISRAËL

Lezen:Mattheüs 22:34-40

Jezus zei tegen hem (een wetgeleerde): U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet en de Profeten. (Mattheüs 22:37-40)

De Bijbel staat vol geboden van de HEERE, de God van Israël. Bij Zijn schepping van hemel en aarde geeft Hij geboden aan Zijn schepselen, zowel aan de aarde als aan de mens (Gen.1:11,12,28) en in het laatste Bijbelhoofdstuk verbiedt Hij aan het boek Openbaring toe te voegen en af te doen (22:18,19). Hoeveel geboden staan er tussen Genesis 1 en Openbaring 22? Geboden om te horen en te gehoorzamen, uit liefde en uit dankbaarheid. De HEERE, de God van Israël, geeft die geboden uit liefde en zorg voor Zijn schepselen. Hij is de Vader van Zijn schepping. Hij geeft richtlijnen voor een gelukkig leven in Zijn schepping: een leven tot eer van Hem en tot zegen van Zijn schepselen. Zijn geboden willen Zijn schepselen beschermen tegen het kwade: satan, Zijn tegenstander, en allen die satan dienen. Het is de goede God Die geboden geeft; een liefdevolle Vader. Satan twijfelt daaraan en zaait twijfel in mensenharten. Via de slang zegt hij tegen Eva: 'Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof?...U zult zeker niet sterven, maar God weet, op de dag dat u daarvan (de boom van kennis van goed en kwaad) eet, uw ogen geopend zullen worden en dat u als God zult zijn, goed en kwaad kennend' (Gen.3:1,4,5). Door de zondeval in het paradijs geloven alle mensen satan en hebben ze hekel aan Gods geboden. Ze menen dat die hun vrijheid beperken, maar dat is een leugen. Gods geboden willen de ware vrijheid beschermen. De HEERE bevrijdde Zijn volk Israël uit de slavernij van Egypte en, om ze te bewaren binnen die geschonken vrijheid, gaf Hij hun de Tien Woorden of Geboden (Ex.20). Wanneer ze die geboden overtreden, verliezen ze hun vrijheid en worden ze opnieuw slaven. Wanneer we Gods geboden in de Bijbel horen, is het altijd goed om te bedenken Wie deze geboden geeft, waarom en waartoe ze gegeven worden. De profeten van Israël, Jezus en Zijn apostelen hebben de mensen voortdurend Gods geboden voorgehouden, hun overtreding ervan aan de orde gesteld en hen teruggeroepen tot gehoorzaamheid, tot eer van God en tot zegen van allen. Alle mensen - door God geschapen -, Zijn volk Israël en Christus' Gemeente kunnen niet zonder de leiding en bescherming van Gods geboden; ook niet na hun bevrijding uit de machten van

de duisternis. Ze zijn een staf om te wandelen op de weg van Gods geboden in het licht van Zijn vriendelijk aangezicht. De dichter van Psalm 119 zingt: 'Hoe lief heb ik Uw wet! Hij is heel de dag mijn overdenking' (97) en Israël kent het feest van de vreugde van de wet. Gods geboden worden door Jezus samengevat in het dubbele liefdegebod en Paulus schrijft: 'Daarom is de liefde de vervulling van de wet' (Rom.13:10). 'Predik de geboden van de HEERE, de God van Israël' houdt in: om Zijn geboden - die in een Bijbelgedeelte voorkomen - te laten horen en op te roepen tot kinderlijke gehoorzaamheid, uit liefde en uit dankbaarheid. In het licht van Gods geboden ontdekken we onze ongehoorzaamheid, die we moeten belijden en de HEERE om vergeving vragen omwille van het offer van Jezus, Zijn Zoon. Gods geboden sporen ons ook aan tot gehoorzaamheid, tot een toegewijd leven aan de HEERE, door de kracht van Zijn Heilige Geest. Om uit dankbaarheid voor Zijn verlossing en vergeving Zijn geboden met vreugde te doen. Dat geeft een leven met de HEERE, vol vrede en vreugde. In de Bijbel komen Gods geboden en beloften vaak naast elkaar voor en dat is niet zonder reden. Gods beloften nodigen ons uit en geven kracht om Zijn geboden te doen. Daarom: Houd voortdurend de Gever van de geboden in het oog en in het hart, uit liefde en dankbaarheid!

Gebod: *Dank U, hemelse Vader voor Uw liefdesgeboden. Geef dat we ze mogen doen uit liefde en dankbaarheid, door Uw Heilige Geest, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel over Gods geboden?
2. Hoor je Gods geboden in de prediking? Hoe? Waarom (niet)?
3. Hoe ga je met Gods geboden om?

8 PREDIK DE BELOFTEN VAN DE HEERE, DE GOD VAN ISRAËL

Lezen: Handelingen 2:14-40

(Petrus zegt tegen de bekeerlingen:) Want voor u is de belofte en voor uw kinderen en voor allen die veraf zijn, zovelen als de Heere, onze God, ertoe roepen zal. (Handelingen 2:39)

De Bijbel staat vol beloften van de HEERE, de God van Israël. Bij de schepping spreekt God Zijn zegen uit over mens en dier die Hij geschapen heeft: 'Wees vruchtbaar, word talrijk, vervul de aarde en onderwerp haar en heers over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht en over al de dieren die over de aarde kruipen' (Gen.1:28,22); geboden die tegelijk beloften zijn, want Zijn woorden zijn daden. In het laatste hoofdstuk van de Bijbel belooft Jezus Zijn spoedige terugkomst in heerlijkheid: 'Hij Die van deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom spoedig. Amen' (Openb.22:20). Hoeveel beloften van God staan er tussen de eerste en de laatste bladzij van de Bijbel? Beloften die gevuld zijn met de kracht van Zijn Heilige Geest. God en Jezus verkondigen deze beloften door middel van profeten en apostelen en alle mensen die Hij daarvoor wil gebruiken. Aan de slang/satan belooft God dat het Vrouwenzaad - Jezus de Messias - hen de kop zal vermorzelen (Gen.3:15). Aan de goddeloze koning Achaz van Juda, die geen teken van God wil ontvangen, belooft Hij door middel van Jesaja: 'Daarom zal de Heere zelf u een teken geven: Zie, de maagd zal zwanger worden. Zij zal een Zoon baren en Hem de Naam Immanuël geven' (Jes.7:14); een belofte vervuld in Jezus, de Messias van Israël (Mt.1:22,23). Petrus belooft aan volksgenoten en Jodengenoten, van wie er geroepen hebben: 'Kruis Hem' ((Jezus): 'Bekeer u en laat ieder van u gedoopt worden in de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van zonden; *en u zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. Want voor u is de belofte – van de Vader over de uitstorting van de Heilige Geest – en voor uw kinderen en voor allen die veraf zijn – Joden in de verstrooiing en heidenvolken - zovelen als de Heere, onze God, ertoe roepen zal'* (Hand.2:38,39); door de prediking van het Evangelie. De beloften van de HEERE, de God van Israël, zijn *genade*beloften, onvoorwaardelijk, en ze gelden alle mensen aan wie die Hij laat verkondigen! Mensen tobben soms over vraag voor wie de beloften van God gelden: alleen voor de gelovigen, alleen voor de verslagenen van hart, enz. De Bijbel is daar duidelijk over: Gods beloften zijn voor allen aan wie ze verkondigd worden, met bevel van geloof en bekering. Niet de vraag: 'Zijn ze voor mij?' moet ons bezighouden, maar: 'Wat doe ik ermee?' De prediking van Gods beloften is niet vrijblijvend, maar zeer verplichtend. Ze is een groot voorrecht, maar betekent

ook een grote verantwoordelijkheid. Verschillende beloften van God bevatten een voorwaarde. De HEERE zegt tegen Zijn volk Israël bij de berg Sinai: *‘Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij. U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn...’* (Ex.19:5,6). Jezus zegt: *‘Als iemand tot Mij komt en niet haat – op de tweede plaats stelt – zijn eigen vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja, ook zelfs zijn eigen leven, die kan Mijn discipel niet zijn’* (Lk.14:26). In deze voorwaarden wijst God ons de weg om de vervulling van de beloften te ontvangen. God belooft en geeft de kracht van Zijn Geest om die wegen te gaan. *Hij belooft wat Hij beveelt!* Gods geboden én beloften behoren bij elkaar en moeten ook samen verkondigd worden, wanneer het Bijbelgedeelte dat aangeeft. God wil beide gebruiken op Zijn tijd en op Zijn wijze. We mogen Hem daarin geen volgorde voorschrijven. De Tien Woorden/Geboden beginnen met Zijn bevrijding uit Egypte (Ex.20:1) en Jezus’ bergrede met de zaligsprekingen (Mt.5:1-12). Hoe veelbelovend! Vanuit Zijn liefde en genade geeft Hij Zijn geboden en beloften. Houd Hem als de Gever ervan in het oog en in het hart! Dat is tot Zijn eer en tot zegen van velen! Amen.

Gebed: *HEERE, God van alle genade, dank U voor Uw vele beloften. Vervul die, tot eer van U en tot zegen van velen, uit genade, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel over Gods beloften?
2. Hoor je die in de prediking? Hoe? Zo nee, waarom niet?
3. Wat doe je met Gods beloften?

9 PREDIK HET WOORD IN DE GEMEENTE

Lezen: Lukas 4:16-30

(Lukas vertelt:) En toen Hij (Jezus) het boek (van Jesaja) dichtgedaan en aan de dienaar teruggegeven had, ging Hij zitten en de ogen van allen in de synagoge waren op Hem gevestigd. Hij begon tegen hen te zeggen: Heden is deze Schrift in uw oren in vervulling gegaan. (Lukas 4:20,21)

De prediking gebeurt in de samenkomsten van Christus' Gemeente, in haar erediensten. Israël als Gods *verbondsvolk* kwam samen bij de tabernakel en de tempel (Ps.40:10,11; Lk.1:21,22) en later in de synagogen (Lk.4:16-30) en dat doet het nog. Zo komt de Gemeente als *lichaam van Christus* meestal samen in kerkgebouwen. De eerste christenen – behorend tot het Joodse volk – kenden de synagogale erediensten en hebben veel daaruit overgenomen: het lezen van de Schriften, de uitleg ervan, de dienst van de gebeden, enz. De Woordverkondiging en de bediening van doop en avondmaal hebben in de christelijke erediensten vanaf het begin daarin een grote plaats gekregen (Hand.2:42). Daarbij was er ruimte voor de inbreng van gemeenteleden (1 Kor.14:26). Het karakter van de gemeenschap, die samenkomt, bepaalt de aanspraak en de inhoud van de prediking. Wanneer Petrus zijn Joodse volksgenoten aanspreekt, noemt hij hen 'Israëlitische mannen' en zegt hij tegen hen: 'U bent kinderen van de profeten en van het verbond dat God met onze vaders sloot...' (Hand.3:12,25). Hij spreekt ze aan op hun genadepositie van kinderen van Gods verbond. Deze aanspraak houdt in: Wees waartoe God je geroepen heeft. Leef uit en naar Gods verbond! Wanneer Paulus zijn brieven aan de christelijke gemeenten schrijft, spreekt hij de gemeenteleden aan als 'geroepenen van Jezus Christus...geliefden van God en geroepen heiligen' (Rom.1:6,7). Hij spreekt ze aan op hun genadepositie als leden van Christus' lichaam. Ze behoren te zijn, waartoe Jezus hen geroepen heeft, en te leven uit Zijn genade en volgens Zijn genade. Dat kunnen ze niet in eigen kracht, maar dat behoeft ook niet. God, Die ze in Zijn genade geroepen heeft en roept, geeft Zijn genade om Zijn roeping te gehoorzamen. De prediking in Christus' Gemeente is anders als die er buiten gehouden wordt. De Woordverkondiging is geen evangelisatie-toespraak, al is ze vol van het Evangelie. In de prediking moet tot uitdrukking komen dat ze gericht is tot de leden van Christus' lichaam. Dat behoren ze te zijn óf te worden en daar zal de prediking op aandringen. Binnen Christus' Gemeente hebben ongeloof en onbekeerlijkheid geen wettige plaats. Ze worden aan de kaak gesteld en bestreden.

De gemeente – aanwezig in de erediensten - kent een grote verscheidenheid: mannen en vrouwen, jongeren en ouderen, hoog- en laagopgeleiden, behorend tot het eigen dorp /stad of van buiten gekomen, gezonde en zieke leden, nog niet tot geloof of pas tot geloof gekomen, volwassen en onvolwassen gelovigen, enz. De prediking van het Woord dient daarom *pastoraal* te zijn, als die van een herder die zijn kudde kent, voedt en beschermt. Er dient een wisselwerking te zijn tussen prediking en bezoekwerk, zodat de gemeenteleden zich herkennen in de prediking en antwoorden op hun vragen krijgen. Een gesprek- en gebedsgroep van gemeenteleden rond de prediking is van harte aan te bevelen! De prediking moet *eenvoudig* zijn, zodat kinderen en jongeren die begrijpen. Wanneer die dat kunnen, zullen de ouderen dat ook kunnen. Geen moeilijke woorden en lange zinnen, geen schrijf- maar spreektaal. Bij voorkeur één Schriftlezing en wanneer die lang is, die onderbreken met gemeentezang. Verder een kort thema, bijvoorbeeld over Psalm 23: Ik ben de Goede Herder; met als punten: 1. Laat je door Mij leiden (1-4); 2. Laat je door Mij voeden en zalven; 3. Laat Mijn genade je achtervolgen (6). Een schriftelijke samenvatting van de preek na de dienst helpt om het Woord te bewaren en in praktijk te brengen. God zegent Zijn Woord (Jes.55:11)! Amen.

Gebed: *Dank U, hemelse Vader, voor de prediking. Zegen die, door Uw Geest, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel over de prediking in Christus' Gemeente?
2. Waar dient nog meer rekening mee gehouden te worden?
3. Wat doe je met de prediking? Zijn er vruchten?

10 PREDIK HET WOORD BUITEN DE GEMEENTE

Lezen: Handelingen 17:15-34

(Lukas vertelt:) En Paulus, die midden op de Areopagus stond, zei: Mannen van Athene! Ik merk dat u in alle opzichten zeer godsdienstig bent. Want toen ik de stad doorging en uw heiligdommen bekeek, trof ik ook een altaar aan waarop het opschrift stond: AAN EEN ONBEKENDE GOD. Deze dan, Die u dient zonder dat u Hem kent, verkondig ik u.(Hand.17:22,23)

De HEERE, de Schepper van hemel en aarde, en van de volken, heeft vanaf het begin Zijn Woord laten prediken buiten de gemeenschap van Zijn volk Israël en later ook buiten de Gemeente van Christus. Henoeh en Noach waren predikers van Zijn Woord (Judas:14,15; 2 Petr.2:5) en later Jona op de straten van Ninevé (Jona 1:2; 3:1-4). Jezus heeft aan Zijn apostelen de grote opdracht gegeven om het Evangelie te prediken aan alle schepselen (Mk.16:15) en aan alle volken (Mt.28:19; Lk.24:27) en dat hebben ze gedaan: Petrus aan de Romeinse hoofdman Cornelius en de zijnen (Hand.10) en Paulus met Barnabas en Silas op het eiland Cyprus en in Klein-Azië en Griekenland (Hand.13-20) tot in Rome, de hoofdstad van het Romeinse wereldrijk, toe (Hand.28). Hoewel Paulus vaak eerst het Evangelie in de Joodse synagogen verkondigde, heeft hij het ook dikwijls buiten de Joodse gemeenschap gedaan. Zijn verkondiging had een sterk *evangelisatorisch* karakter, zowel naar de Joden als naar de heidenen toe. Wanneer Paulus in de Griekse stad Athene komt, ontdekt hij dat de stad vol afgodsbeelden staat. Paulus spreekt met de Joden en de godvrezenden – sympathisanten van het Joodse geloof – in de synagoge en op de markt met mensen die hij daar tegenkomt. Hij verkondigt hun Jezus als de opgestane Heere. Mensen nemen Paulus mee naar de Areopagus: ‘een klein rotsplateau met daar vóór een open ruimte aan de voet van de Acropolis – de stadsburcht - een rustige plaats waar vroeger het hoogste rechtscollege van Athene vergaderde’ (W.C. van Unnik). Daar krijgt Paulus gelegenheid om zijn nieuwe leer – nieuw voor de Atheners - te verkondigen. Hoe doet hij dat nu? Paulus spreekt zijn luisteraars beleefd aan met ‘Mannen van Athene’ en sluit aan bij wat hem in de stad is opgevallen. Hij prijst hun godsdienstigheid waar ze trots op zijn. Dan spreekt hij hen aan over een altaar AAN DE ONBEKENDE GOD gewijd. Die God wil Paulus aan de Atheners verkondigen. Daarmee wekt hij hun belangstelling. Paulus predikt hun nu God, de Schepper van hemel en aarde Die Heere (Koning) is en Wiens oneindigheid geen tempel kan bevatten. God is volmaakt in zichzelf en heeft geen hulp van anderen nodig. Hij is de Gever van alle leven, de Schepper van het menselijke geslacht en de Bestuurder van alles.

Hij is niet ver van Zijn schepselen. In Hem leven, bewegen en bestaan ze. Paulus haalt in dit verband twee van hun dichters aan: Aratus (310-240 v.C.) en Cleanthes uit diezelfde tijd. Zij hebben gezegd: 'Want wij zijn ook van Zijn geslacht'. Er is een diepe verwantschap tussen God en mensen, omdat ze naar Zijn beeld zijn geschapen. Maar ze kunnen en mogen geen afbeeldingen van Hem maken. En dan predikt Paulus hen de bekering tot God, Die in Jezus, Zijn Zoon, de komende Wereldrechter is, Die rechtvaardig zal oordelen. Hij leeft, want God heeft Hem uit de doden opgewekt. Op Paulus' prediking wordt verschillend gereageerd: met spot en met uitstel. Maar er is ook vrucht, want sommigen sluiten zich bij hem aan en vormen het begin van de christelijke gemeente. Paulus is daarna naar Korinthe gegaan. Wanneer hij later daarop terugkijkt, zegt hij dat hij bij de Korinthiërs was in zwakheid, met vrees en veel beven. Hij wilde hen het getuigenis van God verkondigen: Jezus Christus, de Gekruisigde (1 Kor.2:1-5). Blijkbaar heeft zijn optreden in Athene veel van hem gevraagd en ziet hij op tegen de confrontatie met de Griekse cultuur in Korinthe. Wil hij zijn boodschap nu anders brengen: meer direct Jezus verkondigen? Wat is de leiding van Gods Geest onmisbaar! Amen.

Gebed: *Almachtige en liefdevolle God, dank U voor de prediking buiten de gemeente. Zegen die tot Uw eer en tot redding van velen, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel over deze prediking?
2. Heb je ervaring met deze prediking? Hoe?
3. Wat is voor deze prediking nodig?

11 SPREEK MIJN WOORD ALLEEN EN HELEMAAL

Schriftlezing: 1 Koningen 22:1-28 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: 1 Koningen 22:14,16,17

Maar Micha (de profeet) zei: Zo waar de HEERE leeft, wat de HEERE tegen mij zegt, dat zal ik spreken...De koning (Achab) zei tegen hem: Hoeveel keer moet ik u nog bezweren dat u tot mij niets zult spreken dan alleen de waarheid, in de Naam van de HEERE? Hij (Micha) zei: Ik zag heel Israël overal verspreid op de bergen, als schapen die geen herder hebben. En de HEERE zei: Dezen hebben geen heer, laat ieder in vrede naar zijn huis terugkeren.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Spreek het Woord van de HEERE alleen! De profeet Micha ('Wie is als de HEERE?') zegt tegen de bode van koning Achab - die hem gevraagd heeft om de boodschap van de vierhonderd profeten om tegen de stad Ramoth in Gilead te strijden te bevestigen - : 'Zo waar de HEERE leeft, wat de HEERE tegen mij zegt, dat zal ik spreken'. Micha wijst elke vorm van beïnvloeding van de hand. Hij wil alleen de HEERE, zijn God, behagen en niet koning Achab. Alleen wat de HEERE hem zegt, zal hij spreken. In vers 14 zegt Micha het nog een keer. Hij doet er een eed op. Hij roept God tot zijn getuige. God mag hem straffen als hij ongehoorzaam is. Micha kan de koning op dit punt niet tegemoet komen. Hij is trouw aan Gods roeping om alleen Zijn Woord te spreken. Wat een voorbeeld voor ons: voor alle predikers, maar ook voor alle mensen die Gods woorden spreken. En dat zijn we allen als leden van Christus' Gemeente. Petrus schrijft aan de gelovigen: 'Als iemand spreekt, dan als iemand die de woorden van God spreekt...zodat God in alles verheerlijkt wordt door Jezus Christus. Hem komt de heerlijkheid en de kracht toe, tot in alle eeuwigheid' (1 Petr.4:11). Ons aller opdracht is om de woorden van God te spreken tot eer van Hem en tot zegen van de mensen. In het bijzonder geldt dat voor de predikers van het Evangelie. Om dat te kunnen is nodig om de woorden van God te kennen en te begrijpen. Wat je zelf niet kent en begrijpt kun je moeilijk aan anderen doorgeven. Dit vraagt een luisterhouding: 'HEERE, wat hebt U te zeggen? Wat moet ik namens U spreken?' Bijbellezen en Bijbelonderzoek zijn daarvoor heel belangrijk. Stille tijd houden om Gods stem te horen en Zijn aanwijzingen te ontvangen voor het

hoe en het wanneer van het spreken van Zijn woorden. Dat vraagt om een leven voor God en met God. De predikers van het Evangelie hebben dat nodig, maar ook wij allen. Anders kunnen we de woorden van God niet spreken in ons huwelijk, gezin, werkkring, in de gemeente, enz. en dat is een groot gebrek! Gods woorden zijn licht en geven licht in een donkere wereld. Jezus heeft altijd de woorden van Zijn Vader gesproken, tot op het kruis toe. Hij is onze krachtbron en ons voorbeeld. Laten we Hem volgen in het spreken van Gods woorden alleen!

Spreek het Woord van de HEERE helemaal! Koning Achab bezweert Micha om alleen de waarheid te spreken, in de Naam van de HEERE. Dan zegt Micha: 'Ik zag heel Israël overal verspreid op de bergen, als schapen die geen herder hebben. En de HEERE zei: Dezen hebben geen heer, laat ieder in vrede naar zijn huis terugkeren'. In een visioen heeft Micha gezien: het Israëlitische leger verstrooid over de bergen als schapen zonder herder. Er is geen leider meer en de Israëlieten moeten een veilig heenkomen zoeken in hun eigen huis. Voor koning Achab is dit visioen een bevestiging van zijn gedachte dat Micha niets dan onheil over hem profeteert. Hij zegt dit tegen koning Josafat van Juda. En dan neemt Micha zelf het woord en vertelt dat hij nog een visioen gezien heeft. Hem werd een blik gegund in de troonzaal van de HEERE. Hij was getuige van een raadsvergadering van de HEERE met engelen. God vraagt wie Achab zal misleiden door hem oorlog te laten voeren tegen de stad Ramoth in Gilead en daar zal sneuvelen. Een engel biedt aan om een leugengeest in de mond van de vierhonderd hofprofeten van Achab te zijn. Dat is gebeurd en ze hebben tegen Achab gezegd: 'Trek op, want de Heere zal hen (de inwoners van Ramoth in Gilead) in de hand van de koning geven'. Nadat Micha het *hele* woord van God aan Achab verkondigd heeft, slaat Zedekia Micha op zijn kaak om hem te beledigen en vermaant hem ernstig: 'Langs welke weg is de Geest van de HEERE van mij weggegaan om tot u te spreken?' Daarop zegt Micha: 'Zie, u zult het zien, op de dag waarop u van kamer naar kamer gaat om u te verbergen' voor Gods strafgericht, dat ik aangekondigd heb. Wanneer Micha's profetie in vervulling gaat, zal Zedekia wanhopig een veilig heenkomen zoeken. Dan zal hij weten dat Micha namens de HEERE gesproken heeft. Micha wordt gevangen gezet onder streng toezicht, totdat de koning behouden uit de oorlog terugkeert. Micha zegt tenslotte tegen Achab: 'Als u echt met vrede terugkeert, heeft de HEERE niet door mij gesproken!' Verder zegt hij: 'Luister, volken,

allemaal!' Een laatste oproep om naar Gods *hele* woord te luisteren. Micha heeft de woorden van de HEERE gesproken; alle woorden. Hij heeft er niet één achtergehouden. Hij is trouw aan Gods roeping. Hij lijdt erom. Hij wordt door een kaakslag grof beledigd en wordt tijdelijk gevangen gezet; van zijn vrijheid beroofd. Maar het kan nog erger: veel profeten zijn om hun boodschap van God vermoord. Denk aan de kruisdood van Jezus, onze hoogste Profeet. Wie de woorden van God alleen en helemaal verkondigt, kan lijden verwachten. Het rijk van de duisternis verdraagt het licht van Gods woorden niet, maar wil die uitdoven. Alle profeten krijgen met vervolging te maken, ook alle gelovigen. Paulus schrijft: 'En ook *allen* die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden' (2 Tim.3:12). Allen, die de woorden van God alleen en allemaal willen doorgeven, krijgen met lijden en vervolging te maken. Maar Jezus zegt: 'Wees trouw tot in de dood en Ik zal u de kroon van het leven geven' (Openb.2:10). Verder vermaant Hij ons: 'Want wie zich voor Mij en Mijn woorden geschaamd zal hebben, voor hem zal de Zoon des mensen zich schamen, wanneer Hij zal komen in Zijn heerlijkheid en in die van de Vader en die van de heilige engelen' (Lk.9:26). Laten we ons niet schamen voor de woorden van God en van Jezus! Laten we die vrijmoedig spreken, door de kracht van de Heilige Geest, zoals Paulus dat gedaan heeft: 'Want ik schaam mij niet voor het Evangelie van Christus, want het is een kracht van God tot zaligheid voor ieder die gelooft, eerst voor de Jood en ook voor de Griek (de niet-Jood)' (Rom.1:16). De woorden van God zijn Geest en leven, tot eer van Hem en tot zegen van de mensen. Daarom: Spreek de woorden van de HEERE, Zijn woorden alleen en allemaal, in Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest, amen.

Gebod: *HEERE, God van Israël, dank U voor Uw werk in en door Micha, voor zijn trouw aan Uw boodschap. Geef dat ook wij Uw woorden alleen en allemaal mogen spreken, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de verkondiging van Gods woorden, alleen en allemaal?
2. Gebeurt dit in de gemeente waartoe je behoort? Hoe?
3. Hoe geef jezelf de woorden van God door? Welke moeilijkheden ervaar je daarbij? En welke vreugden?

12 GELOOF IN DE KRACHT VAN MIJN WOORD

Schriftlezing: Hebreëën 4 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: Hebreëën 4:12,13

Want het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart. En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem aan Wie wij rekenschap hebben af te leggen.

Mijn Woord onderscheidt alles! De Hebreëenschrijver haalt enkele Bijbelwoorden aan uit Psalm 95: 'Heden, indien u Zijn stem (Gods stem) hoort, verhard uw hart niet ...Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen: Mijn rust zullen zij nooit binnengaan!' 7,8,11). Deze woorden gelden de ongelovige Israëlieten, die tijdens de woestijnreis aan God ongehoorzaam waren. Ze geloofden het ongeloofsrapport van de tien verspieters en verwierpen het geloofsrapport van Jozua en Kaleb over het binnengaan in het beloofde land Kanaän, Gods rustplaats. Laten de in Jezus gelovende Joden het voorbeeld van deze ongehoorzame Israëlieten niet volgen. De woorden van God hebben uitwerking met verstrekkende gevolgen, voor dit en het toekomstige leven. Het Woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard. God is de levende God. Zo wordt Hij genoemd in 3:12: 'om daardoor afvallig te worden van de levende God'. Hij is ook de werkende God. Zijn Woord heeft uitwerking, effect. De gevolgen van Gods spreken worden zichtbaar, in zegen én in straf. Verder is het scherper dan enig tweesnijdend zwaard: een zwaard dat aan twee kanten snijdt en daarom heel gevaarlijk is. Wie raakt door zo'n zwaard niet verwond? Het Woord van God is levend, krachtig en heel scherp! De kracht ervan is moeilijk te overschatten. Het heeft explosieve kracht! Het kan een aardbeving veroorzaken in een mensenleven! De Hebreëenschrijver zegt verder nog drie dingen over het Woord van God: het dringt diep door, het maakt scheiding en het oordeelt: het treedt op als rechter. Het Woord van God dringt diep door. De feestgangers in Jeruzalem worden diep geraakt in hun hart door Petrus' prediking en vragen: 'Wat moeten wij doen, mannenbroeders?' (Hand.2:37) Hetzelfde geldt van de gevangenebewaarder in Filippi. Hij zegt tegen Paulus en Silas: 'Heren, wat moet ik doen om zalig te worden?' (Hand.16:30). Gods woorden gaan bij deze mensen door merg en been. Ze horen Zijn stem en staan voor de levende God, vol majesteit en

heerlijkheid. Dit is beter te beleven dan te bespreken. Het Woord van God brengt scheiding tussen ziel en geest, tussen gewrichten en merg. Er blijft aan de mens niets over, dat niet door het Woord van God wordt geraakt. Met 'ziel en geest' worden alle innerlijke, niet-stoffelijke, aspecten van het mens zijn bedoeld en met 'gewrichten en merg' alle lichamelijke aspecten. Het levende, krachtige en vlijmscherpe Woord van God grijpt de mens in zijn totaliteit aan: in zijn geest, ziel en lichaam. Zijn hele bestaan wordt er door geraakt en door op zijn kop gezet. Er vindt een geestelijke aardbeving plaats! Verder oordeelt het Woord van God de overleggingen van het verstand en de overdenkingen van het hart. Voor het levende, krachtige en vlijmscherpe Woord van God blijft er niets verborgen. Het Woord doorlicht ons totale mens zijn met als resultaat een röntgenfoto waar alles op staat. Dit is het getuigenis van de Hebreeënschrijver. Zo werkt het Woord van God in zijn eigen leven en hij houdt de in Jezus gelovende Joden en ons deze spiegel voor. Stemmen we hiermee in? Ervaren we het Woord van God zo in ons leven? Hier is reden voor zelfonderzoek. Hoe lezen we de Bijbel, het Woord van God? Hoe onderzoeken we die? Hoe horen we het gepredikte Woord? Als het Woord van God levend, krachtig en vlijmscherp is, doordringt, scheidt en oordeelt, kunnen we toch niet dezelfde mensen blijven? Als dat zo is, moeten we toch wel heel hard zijn? Laten we ons open stellen voor het Woord van God en bidden om de verlichting van ons verstand en de opening van ons hart door de Heilige Geest om Gods stem te horen! Lydia in Filippi luistert naar Paulus en Silas en de Heere Jezus opent haar hart en ze geeft acht op het Evangelie en wordt gered (Hand.16:14). Dat wil Hij ook bij jou doen. Hoor – blijf luisteren – je zult leven, nu en voor eeuwig (Jes.55:3). Al luisterend naar het Woord van God schept de Heilige Geest het gehoor en het geloof! Door Gods Geest gebeurt dit, ook vandaag!

Mijn oog ziet alles! De Hebreeënschrijver klimt op van het Woord van God naar de ogen van God: Hij is alziend en alwetend. Hij schrijft: 'En er is geen schepsel onzichtbaar voor Hem, maar alles ligt naakt en ontbloot voor de ogen van Hem Wie wij rekenschap hebben af te leggen'. Alle geschapen wezens zijn zichtbaar en doorzichtig voor God. Zijn ogen doorlopen de hele aarde. 'Naakt en ontbloot' betekenen: voor Gods ogen is niets te verbergen. Eenmaal zullen we voor Gods troon staan en rekenschap afleggen van ons leven, van alles wat we gedaan en niet gedaan hebben. God zal ons oordelen door Zijn Zoon, want Hij heeft het oordeel aan Hem toevertrouwd (Joh.5:22,27). Eenmaal zullen we oog in oog staan met Jezus, de Redder, Die dan Rechter is. Hoe zullen we Hem ontmoeten: in vrede óf in angst? Hij nodigt ons nu nog als Redder uit: 'Kom, kom, kom'. Straks zal Hij als Rechter zeggen: 'Ga weg, ga weg, ga weg'. Wat zal

Hij tegen ons zeggen? 'Kus de Zoon (Jezus), opdat Hij niet toornig wordt en u onderweg omkomt, wanneer Zijn toorn slechts even ontbrandt. Welzalig allen die tot Hem de toevlucht nemen' (Ps.2:12,13). Kom toch tot Hem en luister naar Zijn stem! Amen.

Gebed: *Dank U, heilige en liefdevolle Vader, voor dit getuigenis over Uw Woord en over Uw ogen. Geef dat we Uw Woord geloven met ons hart en dat we Uw ogen niet ontwijken. Laat ons Uw vriendelijk gezicht zien in Jezus Christus, door de Heilige Geest, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de kracht van het Woord van God?
2. Heb je die kracht ervaren? Hoe?
3. Verwacht je Jezus in vrede te ontmoeten? Waarom (niet)?

13 VERTEL MIJN WOORD AAN DE MENSEN

Schriftlezing: Handelingen 7:54 - 8:4 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: Handelingen 8:4

Zij dan die overal verspreid waren (door de vervolging), trokken het land door en verkondigden het Woord.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Verwacht geloofsvervolging! Vluchten voor je vrijheid om niet in de gevangenis terecht te komen. Vluchten voor je leven om niet vermoord te worden. De eerste christenen in Jeruzalem moeten vluchten voor hun vrijheid en voor hun leven naar het platteland van Judea en Samaria in het land Israël. Vandaag vluchten christenen in Afghanistan, Noord-Korea, Iran en andere landen voor hun vrijheid en voor hun leven. 'Open Doors' laat ons dat weten. Dat zou ook ons kunnen overkomen, want de haat tegen christenen neemt toe. Aanleiding tot de vervolging in Jeruzalem is de prediking en de steniging van Stefanus, één van de zeven diakenen. Hij is een man 'vol geloof en kracht' en doet 'wonderen en grote tekenen onder het volk' (Hand.6:8). De Joodse leiders nemen hem dat niet in dank af. Stefanus wordt gegrepen en voor hun raadsvergadering gebracht. Daar moet hij zich verantwoorden. Stefanus vertelt over Gods grote daden in de geschiedenis van Israël en over de onbekeerlijkheid van zijn volk door de eeuwen heen. Dit is teveel voor de leiders. Ze werpen hem de stad uit en werpen hem dood met stenen. Terwijl dit gebeurt roept Stefanus Jezus aan en zegt: 'Heere Jezus, ontvang mijn geest' en bidt hij voor zijn vijanden: 'Heere (Jezus) reken hun deze zonde niet toe'. Hij lijkt op Jezus in zijn sterven. Daarna ontslaapt hij in de Heere Jezus. Stefanus is trouw tot in de dood en ontvangt Gods levenskroon in Zijn heerlijkheid.

Bij Stefanus' steniging is een jonge Farizeeër aanwezig: Saulus van Tarsus. Hij past op de kleren van de getuigen en hij stemt in met Stefanus' dood. Er ontstaat nu een grote vervolging tegen de Jeruzalemse gemeente, behalve tegen de apostelen. Zij staan blijkbaar in hoog aanzien bij het volk en worden nog met rust gelaten. Godvrezende mannen begraven Stefanus en bedrijven grote rouw over hem. Ze zijn het niet eens met de leiders van het volk. God zorgt voor het lichaam van Stefanus. Hij geeft Zijn dienaar eer. Maar Saulus gaat als een bruto tekeer. Hij gaat de huizen van christenen binnen, sleept mannen en vrouwen mee en levert hen over in de gevangenis. Daarna zullen ze

terechtstaan voor de hoge raad. Wat een vreselijk gebeuren! Vervolgd worden door je volksgenoten, door goddienstige mensen en door een jonge, fanatieke Farizeeër!

Geloofsvervolging neemt niet altijd deze vormen aan. Wie echter met God wil leven en Hem wil dienen, kan vervolging verwachten. Jezus en Zijn apostelen hebben dat voorspeld en de Bijbel staat vol voorbeelden. Ook wij kunnen dat soms merken: mensen gaan liever niet met ons om, omdat we niet mee doen met verkeerde dingen en daar iets van zeggen. Dat gebeurt in huwelijken, gezinnen, families, op school en op het werk, enz. Wie nooit iets van afwijzing merkt, moet zich afvragen: 'Ben en leef ik als een kind van het licht?' Dan is er reden voor zelfonderzoek. Ook voor bezinning op geloofsvervolging en voor gebed voor christenen die vervolgd worden. 'Open Doors' en andere organisaties helpen ons daarbij. Verwacht geloofsvervolging, want de duivel gaat rond als een brullende leeuw, op zoek wie hij zou kunnen verslinden (1 Petr.5:8). Doe de volle wapenrusting van God aan (Efeziërs 6)!

Gebruik geloofsvervolging! De gevluchte gelovigen doen dat. Ze beklagen zich niet, maar grijpen deze situatie aan om als 'verstrooiden' - als zaad uitgestrooid op de aarde - het land door te gaan 'evangeliserende het Woord' (letterlijk): de blijde boodschap van Jezus' komst en Koninkrijk, van Zijn kruisdood, opstanding, hemelvaart en de uitstorting van Zijn Geest. Ongetwijfeld zullen mensen gevraagd hebben naar de reden van hun vlucht. Ze hebben heel veel te vertellen en doen dat ook. Deze gevluchte gemeenteleden zijn geen apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars, ouderlingen of diakenen, maar toch verkondigen ze de blijde boodschap. Wat een voorbeeld voor ons! Wanneer we het Woord van God kennen, roept Hij ons om dit door te geven. Laat alle mensen horen: Jezus leeft en Jezus redt! Ieder met de gaven en de mogelijkheden die God geeft. Het is nog genadetijd, een dag van goede boodschap, en we mogen niet zwijgen. Wee ons, wanneer we het Woord van God niet aan mensen vertellen. Dan blijven ze verloren en lopen gevaar om voor eeuwig verloren te gaan. In de tijd van geloofsvervolging moeten we doen zoals deze Jeruzalemse gelovigen, maar niet alleen dan. Laten we het altijd doen, bij elke gelegenheid die God ons geeft, en laten we bidden om geschikte gelegenheden. Wat de Joodse leiders ten kwade doen - een hevige vervolging op touw zetten - gebruikt God ten goede. Zo wordt Jezus' belofte vervuld: 'Maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult *Mijn getuigen zijn*, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot het uiterste der aarde' (Hand.1:8). God gebruikt deze geloofsvervolging en deze gevluchte gemeenteleden om Jezus' belofte te vervullen. 'Heilig zijn o God, Uw wegen, niemand spreek' Uw hoogheid tegen!

Wie, wie is een God als Gij, groot van macht en heerschappij?' (Ps.77:8; ber.1773). God wil u/jou gebruiken dat mensen Zijn Woord horen: de blijde boodschap van Jezus, de gekruisigde, opgewekte en verheerlijkte Heere! Zegt u/jij: 'Zie, hier ben ik!' Waarom niet? Amen.

Gebed: *Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor Uw wijze wegen om gevluchte gelovigen te gebruiken voor het verkondigen van Uw Woord aan de mensen. Gebruik ook vandaag gevluchte gelovigen hiervoor. Maar gebruik ook ons die nog in betrekkelijke vrijheid leven. Vervul ons met Uw Geest en maak ons vurige boodschappers van Uw Woord, om Jezus' wil, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat heb je door dit Bijbelgedeelte en deze preek ontvangen?
2. Welke vragen heb je?
3. Zijn er meer Bijbelgedeelten die gemeenteleden oproepen om het Woord van God aan mensen te vertellen?

14 VERWACHT MIJN GEEST VOOR DE PREDIKERS

Schriftlezing: 1 Korinthiërs 2 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: 1 Korinthiërs 2:3-5

En ik was bij u in zwakheid, met vrees en veel beven. En mijn spreken en mijn prediking bestonden niet in overtuigende woorden van menselijke wijsheid, maar in het betoon van Geest en kracht, opdat uw geloof niet zou bestaan in wijsheid van mensen, maar in de kracht van God.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Verwacht het niet van menselijke kracht! Paulus verwacht het niet van zijn menselijke kracht, wanneer hij het Evangelie verkondigt in de Griekse stad Korinthe. Hij komt niet met geweldige woorden of met grote wijsheid. Hij is bij de Korinthiërs in zwakheid, met vrees en beven. In de vorige stad Athene, waar hij was, vergde zijn prediking grote inspanning en droeg die weinig vrucht: enkele mensen sloten zich bij hem aan en vormden het begin van een gemeente (Hand.17:14). Paulus is dit nog niet vergeten en de schrik zit er bij hem nog in. Daarom is hij in Korinthe met vrees en beven. Hoe zal het hier gaan met de prediking? Zijn verkondiging is niet in overtuigende woorden van menselijke wijsheid. Daar ziet Paulus van af. Maar hij is wel overtuigd van zijn Evangelieboodschap: Jezus Christus, de gekruisigde Heere, Die in de ogen van de Grieken dwaasheid is. Zo iemand kan toch niet de Zoon van God, de Redder van de wereld zijn? Paulus verwacht het niet van menselijke overtuigingskracht en wijsheid. Daar is niets mee gedaan. En dat geldt ook vandaag voor alle Evangeliepredikers en luisteraars! Daar kunnen we geen zegen op verwachten. Dat maakt ons klein. We moeten afzien van onszelf en van de mensen. Dat moeten we leren, niet één keer, maar keer op keer. Hoe nemen we deel aan de eredienst? Wat verwachten we van de Evangeliepredikers? Als we teleurgesteld worden/zijn, waar ligt dat dan aan? Alle reden voor zelfonderzoek bij predikers en gemeenteleden.

Verwacht het van Gods kracht! Paulus spreekt niet alleen over zijn menselijke zwakheid, over zijn vrees en beven. Daar blijft hij niet in steken. Hij juicht: 'Mijn spreken en prediking zijn in het betoon van Geest en kracht'. Er is in zijn

prediking een betoning/demonstratie van de Heilige Geest en van Gods kracht. Dat is Gods genadegeschenk aan Paulus in zijn menselijke zwakheid. Wat een wonder! Wat Paulus niet uit zichzelf heeft, dat geeft God hem. Door dit werk van de Heilige Geest komen heidense Korinthiërs tot geloof en bekering en worden ze met de Heilige Geest vervuld. Door de kracht van Gods Geest worden mensenharten en –levens vernieuwd en worden geheimenissen van God bekendgemaakt. Paulus schrijft daarover in dit hoofdstuk. Paulus' Evangelieprediking wordt bevestigd door tekenen en wonderen zoals op al zijn zendingsreizen. Tijdens de prediking vindt er een explosie van Gods kracht en liefde plaats. De HEERE is erbij en in hun midden. Wat een genade van God! Tegenover de menselijke zwakheid stelt God Zijn alles overwinnende kracht. Paulus als prediker en de Korinthiërs als luisteraars ervaren die. Om jaloers op te worden! Wat een zegen om af te zien van menselijke kracht en op te zien tot God Die Zijn almacht toont. Paulus houdt ons hier een spiegel voor; voor predikers en luisteraars. Laten we daar goed in kijken! Dan is er alle reden om heel klein voor God te worden, want hoe is de Evangelieprediking onder ons? Hebben we geen bekering nodig? Maar we mogen ook moed scheppen: wat God aan Paulus en aan de Korinthiërs gaf, wil Hij ook aan ons geven! Zijn we daar verlegen om? Bidden we dagelijks voor de Evangeliepredikers en voor de horende gemeente? Hoe bereiden we ons voor als prediker en als gemeente? Hoe zijn we vóór, onder en na de prediking? Hier is huiswerk, gebedswerk. Laten we daar tijd voor nemen en daar werk van maken!

Verwacht een sterk geloof! Dat is Gods doel met de betoning/demonstratie van Zijn Geest en kracht in en door de prediking. De Korinthiërs hebben dat ervaren. Een goed begin dat om een vervolg vraagt: om dagelijks door het geloof te leven; door het geloof in Jezus, de gekruisigde en opgestane Heere. Met Hem in het oog en in het hart kunnen ze verder. Dat is tot eer van God, tot zegen van henzelf en velen met hen. Dat is de vrucht van de Evangelieprediking in de betoning van Gods Geest en kracht. Niet roemen in menselijke wijsheid, maar in de kracht van de almachtige God en de hemelse Vader. Hij geeft Zijn kracht in onze zwakheid. Waarin bestaat ons geloof: in de wijsheid van mensen óf in de kracht van God? Paulus schrijft : 'Want het Koninkrijk van God bestaat niet in woorden, maar in kracht' (1 Kor.4:20). Goede en mooie woorden zijn onvoldoende. Het komt aan op een geloof dat door de liefde werkt (Gal.5:6); waar kracht van uitgaat: de kracht van God. Deze doet de vrucht van de Geest

groeien en rijpen: liefde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof/trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing' (Gal.5:22). Dan lijken we op Jezus in ons dagelijks leven en verspreiden we een goede geur van Hem. Dan worden ongelovigen naar ons toegetrokken en worden ze voor Jezus gewonnen. Dan is er vreugde in de hemel en op aarde. Gods Naam wordt geloofd en geprezen. Amen.

Gebed: *Dank U, almachtige en genadige Vader, voor de betoning van Uw Geest en kracht in de Evangelieverkondiging. Geef die overal waar Uw Woord verkondigd wordt, in Jezus' Naam, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel over Evangelieprediking in de kracht van de Geest?
2. Ervaar je deze prediking? Hoe? Waarom niet?
3. Hoe kun je bijdragen aan deze prediking?

15 ONTVANG HET WOORD VAN GOD DAT IN U GEPLANT WORDT

Schriftlezing: Jakobus 1:19-27 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: Jakobus 1:21,22

Leg daarom af alle vuiligheid en elke uitwas van slechtheid en ontvang met zachtmoedigheid het in u geplante Woord, dat uw zielen zalig kan maken. En wees daders van het Woord en niet alleen hoorders. Anders bedriegt u uzelf.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Bereid je voor op het ontvangen van het Woord van God! Jakobus spoort de gelovigen aan om snel te luisteren naar elkaar en om langzaam te spreken met elkaar. Je oren wijd openzetten en je tong niet te vlug te gebruiken. Te vlug spreken kan anderen gemakkelijk boos maken. Het is beter om dat te voorkomen. Let op je oren en je tong! Wie snel boos is, bewerkt geen gerechtigheid die voor God in Zijn oordeel kan bestaan. Snelle boosheid is geen teken van naastenliefde en verstoort de onderlinge gemeenschap; de gemeenschap van de liefde. Daarom moeten de gelovigen alle vormen van vuiligheid en elke uitwas van slechtheid – hoeveel zijn dat er niet! - afleggen; uittrekken als een kledingsstuk. De dingen van hun vroegere leven, van vóór hun bekering, achter zich laten. Ze mogen nu een nieuw leven leiden door de Heilige Geest. Om het Woord van God te ontvangen is dagelijkse bekering onmisbaar! Al deze vuiligheid en slechtheid zijn een sta in de weg voor het goede Woord van God! Daarom verdient het alle aanbeveling om ons voor te bereiden op het ontvangen van het Woord van God, voordat we deelnemen aan de erediensten van de Christelijke Gemeente! Onderzoek je leven, belijd je zonden aan God en elkaar en vraag om vergeving. 'Een goede voorbereiding is het halve werk'. Daarom: 'Let op je zaak en versta je taak', voordat je de prediking van het Woord van God hoort!

Ontvang het Woord van God! Jakobus schrijft : '...en ontvang met zachtmoedigheid het in u geplante Woord, dat uw zielen zalig kan maken'. De gelovigen moeten het in hen geplante Woord van God - het Evangelie - met zachtmoedigheid ontvangen'. De apostelen en Evangeliepredikers zijn planters. Paulus zegt: 'Ik heb geplant, Apollos heeft begoten, maar God heeft laten

groeien' (1 Kor.3:6). Het zaad van het Woord van God is geplant in de aarde van mensenharten en –levens om daar wortel te schieten en later vrucht te dragen. Dat planten is een intensief werk en het ingeplante Woord is een kostbaar geschenk. Jakobus zegt: 'dat uw zielen zalig kan maken', kan redden van het grootste kwaad de zonde en kan brengen tot het hoogste goed: de gemeenschap met God, onze Schepper en Levensonderhouder. Het is een reddend Woord. Het is gevuld met de kracht van de Heilige Geest om te herscheppen en te bekeren. 'Zielen' staat hier voor het leven van de gelovigen of voor henzelf. Het gaat om totale redding uit totale verlorenheid tot eeuwige heerlijkheid. Dat bewerkt het ingeplante Woord door de kracht van de Heilige Geest. Laten we dat met zachtmoedigheid ontvangen als een geschenk, uit genade! Met 'zachtmoedigheid': zonder zich in boosheid daar tegen te verzetten. Later schrijft Jakobus over 'zachtmoedige wijsheid' (3:13). Jezus heeft gezegd: 'Leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart en u zult rust vinden voor uw ziel' (Mt.11:29). Wie is er zo zachtmoedig als Jezus geweest? Laat Hij onze krachtbron en ons voorbeeld zijn! Ontvangen wij zo het in ons geplante Woord van God? Wat is erop tegen om dit te doen? Het ontvangen Woord schenkt vergeving van zonden en eeuwig leven. Hebben we die niet nodig? Wat een aanbieding en dat helemaal gratis! Je kunt er alles mee winnen en niets mee verliezen. Ontvang dan dit reddende Woord! En heb je het al ontvangen, dank er de HEERE voor, want het is enkel genade. En blijf het dagelijks ontvangen. Laat Zijn Woord een lamp voor je voet en een licht op je pad zijn (Ps.119:105)!

Doe het Woord van God! Jakobus zegt: 'En wees daders van het Woord en niet alleen hoorders. Anders bedriegt u uzelf'. Jakobus is heel praktisch. Wanneer je het Woord van God ontvangen hebt, doe het dan; breng het in praktijk. Anders bedrieg je jezelf; houd je jezelf voor de gek. 'Horen met het oor' is niet genoeg. Het komt op gehoor geven, gehoorzamen, aan; op daden in het dagelijkse leven. In de volgende verzen werkt Jakobus dit verder uit (23-27). Niet zo luisteren als iemand die een vluchtige blik in een spiegel werpt en direct vergeten is hoe hij er uitziet. Het gaat om het zich verdiepen in de volmaakte wet van God, dat is Zijn Woord, en daarbij blijven. Die is een dader van het werk en zal zalig zijn in wat hij doet. Wie zijn tong niet in toom houdt, zijn godsdienst is zinloos. 'De zuivere en onbevleete godsdienst voor God en de Vader is dit: wezen en weduwen bezoeken in hun verdrukking en zichzelf

onbesmet bewaren van de (goddeloze) wereld'. Wie deze dingen doet: zich verdiepen in en blijven bij het Woord van God, zijn tong in toom houdt, wezen en weduwen bezoekt en helpt en zich onbesmet bewaart van de wereld, die doet het Woord van God. Doen we deze dingen? Vanuit het geloof, naar Gods wet en tot Zijn eer? Dat behaagt de hemelse Vader, geeft veel vrede en vreugde en is tot zegen van velen, amen.

Gebed: *Vader in de hemel, dank U voor Jakobus' onderwijs over het ontvangen van Uw Woord. Geef dat we ons voorbereiden op het ontvangen van Uw Woord, het zachtmoedig ontvangen en het doen, door Uw Geest, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over dit onderwerp?
2. Hoe breng je de drie punten in praktijk?
3. Hoe kunnen we elkaar daarbij helpen?

16 IK BEN DE KONING VAN HEMEL EN AARDE

Schriftlezing: Psalm 99 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: Psalm 99:1-5

De HEERE regeert; laten de volken sidderen. Hij troont tussen de cherubs, laat de aarde beven. De HEERE is groot in Sion, Hij is verheven boven alle volken. Laten zij Uw grote en ontzagwekkende Naam loven. Heilig is Hij. U hebt een billijk bestuur gevestigd, U hebt recht en gerechtigheid gedaan in Jacob. Roem de HEERE, onze God; buig u neer voor de voetbank van Zijn voeten. Heilig is Hij.

Beef voor Mij! Daar roept de dichter de volken en de aarde toe op. Hij doet ook ons die tot de volken en de aarde behoren. De HEERE, de God van Israël, de 'Ik ben Die Ik ben', de Eeuwigtrouwe, regeert. Hij is Koning en regeert als Koning over alle volken en over de hele aarde. Hij is hun Schepper en Onderhouder. Hij heeft recht op alle volken en op de hele aarde. Hij is de rechtmatige Eigenaar. Hij regeert en Hij troont tussen de cherubs boven de ark in het heilige der heilige van de tabernakel en tempel. Deze gevleugelde engelen dragen de heerlijkheid en de troon van God (Ps.18:11; Ezech.9:3; 10:18; 1:22-26). De HEERE, vol majesteit en heerlijkheid, als de Koning van het heelal! Daarom moeten de volken beven en de aarde schudden, want wie zijn ze voor deze almachtige Koning. Jesaja profeteert: 'Zie, de volken worden beschouwd als een druppel aan een emmer, als een stofje op de weegschaal. Zie, Hij heft de eilanden op als fijn stof' (40:15). God is zo groot en de volken en de aarde zijn zo nietig! Laten ze daarom beven van diep ontzag voor Hem! En dat geldt ook voor ons. Laten we beven voor deze almachtige en eeuwige God en voor Zijn Woord! Jesaja profeteert over Hem: 'Maar Ik (de HEERE) zal zien op deze, op de ellendige en verslagene van geest en wie voor Mijn woord beeft' (66:2). Voor hen die beven voor deze Koning en Zijn Woord staan rijke beloften in de Bijbel. Laten we die geloven en bidden om hun vervulling in ons leven en in dat van de volken en van de aarde. Deze almachtige en eeuwige Koning wil in genade op ons neerzien. Hij wil ons bevrijden uit de macht van de boze, ons regeren door Zijn Geest en Woord en ons beschermen in alle gevaren. Beven uit vrees kan door Zijn genade worden een beven in kinderlijke liefde en eerbied. Wat een goede Koning!

Loof Mij! De HEERE is groot in Sion, de tempelberg bij Jeruzalem. Daar woont Zijn Naam in de tempel. Hij is machtig en verheven boven alle volken. Hij is niet alleen Koning van Israël, maar van alle volken op aarde. Wie is in staat om de grootheid en verhevenheid van deze Koning te beschrijven? Ze gaan al onze voorstellingen te boven. Daarom spoort de dichter alle volken aan om Zijn grote en ontzagwekkende Naam te loven. Hij noemt daarbij ook Zijn heiligheid. Deze Koning is anders dan alle andere koningen. Hij is volmaakt, zonder enig gebrek of zonde. Hij kan met de zonde geen enkele gemeenschap hebben. Wat is de Naam van deze Koning groot en ontzagwekkend! Hij is Elohim: de almachtige God, Schepper van hemel en aarde. Hij is Jahwè: de HEERE, de grote en trouwe Verbondsgod van Zijn volk Israël, Die zich in Jezus heeft bekendgemaakt als Immanuël: God met ons. Wij mogen Hem kennen als Vader, Zoon en Heilige Geest met al hun heerlijke werken. Is Hij het niet waard dat wij Zijn grote en ontzagwekkende Naam loven? Hem loven met hart en stem? Nu loven en tot in alle eeuwigheid, tot in de eeuwen der eeuwen. Hij zegt vanmorgen tegen ons: 'Loof Mij!' Laten we tegen onszelf en tegen elkaar zeggen: 'Loof, de HEERE, mijn ziel, en al wat in mij is, Zijn heilige Naam. Loof de HEERE, mijn ziel, en vergeet niet een van Zijn weldaden. Die al uw ongerechtigheid vergeeft, Die al uw ziekten geneest, Die uw leven verlost van het verderf, Die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheid, Die uw mond verzadigt met het goede, uw jeugd vernieuwt als die van een arend...Loof de HEERE, mijn ziel!' (Ps.103:1-5,22).

Buig voor Mij! De dichter bezingt de Koning van hemel en aarde. Hij is een machtige en rechtvaardige Koning. Hij heeft het recht lief. Daarom roept hij opnieuw op om Hem te loven. De HEERE heeft een rechtvaardig bestuur gevestigd en recht gedaan en gerechtigheid geoefend in Zijn volk, het volk van Jakob, door middel van godvrezende koningen als David, Salomo, Josafat, Hizkia en Josia. Daarom moet Hij verhoogd en geroemd worden. Die eer komt Hem toe. 'Roem de HEERE, onze God, buig u neer voor de voetbank van Zijn voeten. Heilig is Hij'. De dichter zegt dit voor de tweede keer (3). De voetbank van Gods voeten is de ark van het verbond in het heilige der heilige van de tempel als Gods troon (Ex.25:10-22; 1 Kron.28:2; vgl. Ps.110:1; 132:7; Klaagl.2:1). De dichter roept op om neer te buigen voor de HEERE voor de ark van Zijn verbond. Dit wordt niet letterlijk bedoeld, want de Israëlieten mochten daar niet komen. Hij bedoelt een neerbuigen in de richting van de tempel in

Jeruzalem waar de ark staat. De ark met het verzoendeksel dat wijst op Jezus' verzoeningswerk. Laten we neerbuigen voor de HEERE Die in Jezus een verzoend God en Vader is. Voor Hem kunnen we nooit diep genoeg neerbuigen in dankzegging, lofprijzing en aanbidding. Hij is de Vorst van de aarde, Die al onze hulde waard is. Daarom: Beef voor de Koning van hemel en aarde, loof Hem en buig voor Hem, in Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest, amen.

Gebod: *Koning van hemel en aarde, dank U dat U zich aan ons hebt bekendgemaakt. Geef dat we voor U buigen, U loven en voor U buigen, in Jezus' Naam, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel over dat God Koning is?
2. Wordt Zijn Koningschap gepredikt? Hoe?
3. Wat doe je met Hem als Koning?

17 IK BEN JEZUS DIE MENS GEWORDEN IS

Schriftlezing: Johannes 1:1-18 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: Johannes 1:14,16

En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond – en wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader - vol van genade en waarheid...En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen en wel genade op genade.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Bewonder Mijn menswording! Dat zegt Johannes vanmorgen tegen ons. Johannes is een leerling van Jezus Die Johannes liefheeft. Johannes is vol van Jezus: Het Woord van God, in Wie God zich helemaal heeft uitgesproken. Hij is het volmaakte beeld van God. Jezus als het Woord van God was bij God en is God. God heeft alle dingen in de hemel en op de aarde door Hem gemaakt. Hij is het Leven en het Licht voor alle schepselen. Johannes juicht: 'En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond'. Wat een wonder! De eeuwige Zoon van God is 'vlees' geworden zoals wij zijn: zwak, vergankelijk, tegenover God die almachtig en eeuwig is. Hij heeft ons door de zonde verzwakte mens zijn aangenomen, zonder met de zonde besmet te worden (niet het mens -zijn van Adam en Eva vóór de zondeval). Hij is ons in alles gelijk geworden, maar zonder te zondigen. Jezus kende vermoeidheid, honger en dorst, vreugde en verdriet, lijden en sterven, enz. Niets menselijks was Hem vreemd behalve de zonde. Hij sloeg onder ons mensen Zijn tent op (letterlijk vertaald). Hij groeide op als Jood onder de Joden. Hij groeide op in Nazareth en stierf op Golgotha buiten Jeruzalem. Daar deed Hij Zijn werk: de Naam van Zijn Vader bekendmaken en de verzoening bewerken tussen de heilige en rechtvaardige God en ons, schuldige mensen. Wie over het wonder van Jezus' menswording nadenkt, zijn/haar verstand staat vol eerbied stil. Hij is mens geworden uit enkel liefde voor Zijn Vader en voor ons verloren mensen. We kunnen Hem alleen bewonderen en ons daarover verwonderen. We komen daar nooit mee klaar. Gods eeuwige heerlijkheid zal daar niet te lang voor zijn. 'Jezus, ik zal U eeuwig loven, omdat U dit hebt gedaan, voor mij en voor ons'!

Ontdek Mijn heerlijkheid! Johannes juicht met medegelovigen: ‘En wij hebben Zijn heerlijkheid gezien, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader, vol van genade en waarheid’. Later schrijft Johannes: ‘Wat er was vanaf het begin, wat wij gehoord hebben, wat wij gezien hebben met onze ogen, wat wij aanschouwd hebben en onze handen getast hebben van het Woord van het leven – want het leven is geopenbaard en wij hebben het gezien en wij getuigen en verkondigen u het eeuwige leven, dat bij de Vader was en aan ons is geopenbaard – wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij u...’ (1 Joh.1:1-3). Johannes en Zijn medeleerlingen hebben de heerlijkheid van Jezus gezien: de stralende glans van Gods majesteit en tegenwoordigheid die op Jezus rustte; gezien met hun lichamelijke ogen, maar ook met hun geloofsogen. Jezus’ leerlingen hebben Zijn heerlijkheid gezien in Jezus’ wonderen, bijvoorbeeld water in wijn veranderen in Kana (Joh.2:11), bij Zijn gedaanteverandering op de berg van Jezus’ verheerlijking, bij Zijn verschijningen na Zijn opstanding en bij Zijn hemelvaart. Op Pinksteren is het volle licht over Jezus’ heerlijkheid opgegaan door de uitstorting van Zijn Geest. Het was een heerlijkheid als van de Eniggeboren Zoon van de Vader. Van zo’n unieke persoon, met niemand te vergelijken. Hij is vol van genade en waarheid; woorden die in het Hebreeuws luiden ‘goedertierenheid en waarheid’. Ze wijzen op Gods verbondsliefde en –trouw. In Jezus is Gods verbond vlees en bloed geworden: Immanuël: God met ons. Hij is de Verbondsmiddelaar: vol van genade en waarheid; vol van enkel gunst en trouw. Wie is ons zo gunstig gezind en zo trouw als Hij; trouw tot in de dood op het kruis! Johannes en zijn medeleerlingen hebben deze heerlijkheid van Jezus ontdekt door de Heilige Geest. En u/jij? Juichen we met hen mee? Dan is er reden om de HEERE te danken. Als we het nog niet doen is er reden om volhardend te bidden. De HEERE wil ons deze gunst en trouw bewijzen, uit enkel genade. Vraag Hem erom en blijf dat doen. Hij laat geen bidder staan! U/jou ook niet!

Ontvang Mijn genade! Johannes juicht: ‘En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen en wel genade op genade’. Uit Jezus’ volheid hebben Johannes en al zijn medegelovigen ontvangen genade op genade. Ze hebben die op elkaar mogen stapelen en de toren werd al hoger en hoger. Overvloeiende genade als stromen van levend water: gelovende, bekerende, vergevende, vernieuwende, volhardende, vertroostende genade, enz. Iemand zei eens: Gods genade vervoegt zich naar onze nood: zijn we zwak dan geeft God ons kracht, zijn we

eenzaam dan geeft Hij ons gemeenschap, zijn we verdrietig dan geeft Hij ons vreugde, enz. Hij weet wat we nodig hebben en dat geeft Hij, mild en overvloedig. Zijn we om Gods genade verlegen? Kan Hij die aan ons kwijt? Aan Johannes en Zijn medegelovigen wel, want ze juichen: 'En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen en wel genade op genade'. Ieder moet het horen dat Jezus vol genade is. Laten we met Johannes en de zijnen meejuichen, tot eer van Jezus en tot zegen van onszelf en velen met ons! Amen.

Gebed: *Dank U, Heere Jezus, voor Uw menswording, voor Uw heerlijkheid en voor Uw genade. Laten we U bewonderen, Uw heerlijkheid ontdekken en Uw genade ontvangen, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel over Jezus' menswording, heerlijkheid en genade?
2. Heb je Zijn heerlijkheid gezien en Zijn genade ontvangen? Hoe?
3. Juich je met Johannes mee? Waarom?

18 IK BEN JEZUS DIE VERHOOGD IS

Schriftlezing: Filippenzen 2:1-11 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: Filippenzen 2:9-11

Daarom heeft God Hem (Jezus) ook bovenmate verhoogd en heeft Hem een Naam geschonken boven alle naam, opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, en elke tong zou belijden dat Jezus Christus, de Heere is, tot heerlijkheid van God de Vader.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Bewonder Mij! Paulus zingt een loflied op zijn Heiland en Heere; eerst over Zijn diepe vernedering tot in de kruisdood en daarna over Zijn verhoging aan de rechterhand van Zijn Vader in de hemel. Jezus' vernedering en verhoging zijn met elkaar verbonden. Paulus zegt dat Jezus' zelfvernedering de reden is ('Daarom') van Zijn verhoging. Jezus zelf heeft gezegd: '...en wie zichzelf zal vernederen, zal verhoogd worden' (Mt.23:12). Zijn eigen woorden worden aan Hem vervuld. God de Vader bekroont Zijn gehoorzaamheid. Hij heeft Jezus uitzonderlijk verhoogd boven alle mensen, engelen en machten. Hij heeft dat gedaan in Jezus' opstanding uit de doden, in Zijn hemelvaart, in Zijn zitten aan Zijn rechterhand en in de uitstorting van Zijn Heilige Geest: Jezus' eerste regeringsdaad. Daarbij heeft God de Vader Jezus 'een Naam geschonken boven alle naam'. Deze Naam is 'Heere' (Gr.*kurios*) die in de Griekse vertaling van het Oude Testament voor de Naam HEERE (Hebr.*JHWH*) gebruikt wordt. Jezus draagt nu deze Naam, omdat aan Hem gegeven is alle (koning)s macht in de hemel en op de aarde. Hij is nu vol majesteit en heerlijkheid. Hij zit met Zijn Vader op Zijn troon. Door het geloof zien we Jezus met heerlijkheid en eer gekroond (Hebr.2:9). Paulus bewondert Zijn verhoging en hij roept ons op om dat met hem te doen. Laten we stil worden en Zijn verhoging en Naam bewonderen! Hij is het waard en het is ons, en velen met ons, tot zegen. Leve Koning Jezus op de troon van Zijn Vader!

Aanbid Mij! Gods bedoeling met Jezus' verhoging is: 'Opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen elke knie van hen die in de hemel en die op de aarde, en

die onder de aarde zijn'. Paulus haalt hier Jesaja 45:23 vrij aan: 'Ik (de HEERE) heb gezworen bij Mijzelf – uit Mijn mond is in gerechtigheid uitgegaan en het zal niet terugkeren – dat voor Mij elke knie zich zal buigen, elke tong bij Mij zal zweren'. Bij Jesaja gaat het om de aanbidding van de HEERE, de God van Israël en bij Paulus om de aanbidding van Jezus, de Messias van Israël. Beide zijn één en komen gelijke dankzegging, lofprijzing en aanbidding toe. Alle schepselen in de hemel, op de aarde en onder de aarde – volgens het Bijbelse wereldbeeld – worden opgeroepen om voor Jezus en Zijn verheven Naam Heere (Gr.*kurios*) hun knieën te buigen, Hem goddelijke eer te bewijzen. Dit geldt mensen, engelen en duivelen. Niemand krijgt hier vrijstelling. Gelukkig, wanneer we door Gods genade dit nu al mogen doen, uit liefde en uit dankbaarheid. Eenmaal zullen alle schepselen dit doen, wanneer Jezus terugkomt in heerlijkheid. Maar dan zal er een groot verschil zichtbaar worden: *vrijwillige* aanbidding uit liefde en dankbaarheid óf *gedwongen* aanbidding, omdat het moet! Om dan met spijt te moeten belijden: 'Jezus, U hebt overwonnen. Ik moet dat nu erkennen'. Maar dan is het te laat! Laten we het daarom nu doen! Jezus: 'Hij, de Vorst der aard', is die hulde waard' (Ps.47:3; ber.1773).

Belijd Mij! Jezus' verhoging heeft ook als bedoeling: 'en elke tong zou belijden dat Jezus Christus de Heere (Gr.*kurios*) is, tot heerlijkheid van God de Vader'. In aanbidding voor Jezus knielen zal gepaard gaan met de belijdenis van de mond: 'Jezus Christus is Heere (Gr.*kurios*), tot heerlijkheid van God de Vader'. De lichaamshouding en de mond getuigen eenparig van Zijn heerlijkheid en die van Zijn Vader. De Naam Jezus betekent: Redder, Zaligmaker. De Naam Christus betekent: Gezalfde van de HEERE; gezalfd met Zijn Heilige Geest; gezalfd tot onze hoogste Profeet, onze enige Hogepriester en tot onze eeuwige Koning. De naam Heere betekent: Eigenaar, Meester. Hij heeft Zijn volgelingen gekocht met Zijn kostbaar bloed en hen tot Zijn eigendom gemaakt. 'Hetzij dan dat we leven, hetzij dat we sterven, wij zijn van de Heere (Jezus)' (Rom.14:8 SV); onze enige troost in leven en in sterven. Jezus' verhoging door Zijn Vader met de aanbidding van Zijn majesteit en de belijdenis van Zijn heerlijkheid is tot eer van Zijn Vader. Jezus' verhoging is uit Hem, door Hem en tot Hem. Aan Hem de heerlijkheid – de stralende glans van Zijn majesteit en tegenwoordigheid – tot in eeuwigheid! Ja, God de Vader komt alle dank, lof en aanbidding toe, samen met Jezus, Zijn Zoon en met Zijn Heilige Geest! Aan de Drieënige God alle dank, eer en aanbidding! Halleluja! Amen.

Gebed: *Heilige en liefdevolle Vader in de hemel, dank U voor Uw uitzonderlijke verhoging van Jezus, Uw Zoon. Geef dat we in aanbidding voor Hem neerknielen en met onze mond Zijn Naam belijden, tot heerlijkheid van U, door Uw Heilige Geest, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus' verhoging?
2. Aanbid je Jezus en belijd je Zijn Naam? Hoe?
3. Hoe zullen Zijn vijanden dat doen bij Zijn terugkomst in heerlijkheid?

19 MAAK ALLE VOLKEN MIJN LEERLINGEN EN DOOP HEN IN DE ENE NAAM VAN GOD

Schriftlezing: Mattheüs 28:16-20 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: Mattheüs 28:19

(Jezus zegt tegen Zijn leerlingen:) Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Ga met Mijn Evangelie naar alle volken! Dat zegt Jezus tegen elf Joodse mannen op een berg in Galilea, terwijl de wereld aan hun voeten ligt. Hij zegt dit vanuit Zijn Koningschap: 'Mij is gegeven alle macht (bevoegdheid, autoriteit) in de hemel en op de aarde'. Hij heeft die van Zijn Vader ontvangen als loon op Zijn volbrachte verzoeningswerk op het kruis. Met Jezus' koningschap in de rug zegt Hij: 'Ga dan heen'; op reis om alle volken de blijde boodschap van Mijn komst en werk te verkondigen. Ze mogen niet in Jeruzalem blijven, maar moeten onder alle volken bekering en vergeving van zonden prediken, te beginnen bij Jeruzalem (Lk.24:47). Dat hebben ze gedaan, maar niet spontaan. Er moest vervolging komen (Hand.8) en Petrus moest het visioen van het laken met onreine dieren krijgen (Hand. 10). Voor Joodse mannen is het heel moeilijk om naar de heidenen te gaan en dan naar *alle* volken. Wat een reusachtige opdracht! Deze geldt ook voor ons als christelijke gemeente, voor u, jou en mij. Vanuit Jezus' Koningschap en met Zijn belofte: 'En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld' - tot Jezus' terugkomst – kan het door de kracht van Zijn Heilige Geest. Daarom, ga op reis met het Evangelie, dichtbij en ver weg! Ieder moet het horen: 'Jezus leeft en Jezus redt'!

Maak alle volken leerlingen van Mij! Dat is de letterlijke vertaling van het Griekse werkwoord, dat ook door 'onderwijzen' vertaald wordt. Wat Jezus' leerlingen door Gods genade zelf geworden zijn, moeten ze nu anderen maken: alle volken van deze wereld. Ze hebben zelf Jezus' roep gehoord: 'Volg Mij' en dat moeten ze nu tegen de volken zeggen. Niet langer je eigen wegen gaan,

maar achter Jezus aangaan: Hem voorop laten gaan en zelf volgen en vragen: 'Heere, wat wilt U dat ik doen zal?' Dat betekent een radicale omkering die leidt tot een persoonlijke relatie. Jezus' leerlingen moeten geen leerlingen voor zichzelf maken, maar voor Jezus. Het gaat om Hem: Hem alleen en Hem geheel! Jezus zegt verder hoe ze dat moeten doen: (1) door de volken te dopen en (2) door ze leren in praktijk te brengen alles wat Jezus Zijn leerlingen geboden heeft.

Doop alle volken in Gods ene Naam! Dat moeten Jezus' leerlingen doen 'in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest'. Joden en heidenen moeten zich laten onderdompelen in water tot bekering en vergeving van zonden. Wat uiterlijk gebeurt: het afwassen van de vuilheid van het lichaam, moet innerlijk gebeuren en gebeurt door de Heilige Geest. En dat moet gebeuren in de Naam van God de Vader, van God de Zoon en van God de Heilige Geest. Het Griekse voorzetsel geeft richting aan. Ze moeten gedoopt worden in de richting van Gods Naam: bij die Naam bijgeschreven worden, om onder de zeggenschap, het gezag, van Zijn Naam te komen. Je bent niet langer meer van jezelf, maar van God. Je behoort bij Hem en Hij heeft het voor het zeggen in je leven. Je bent niet langer eigen baas in je leven. Je hebt je overgegeven aan Hem en je aan Hem toevertrouwd. Het is opmerkelijk dat er hier over één Naam gesproken wordt: de Naam van ene, ware God, Die zich heeft bekendgemaakt als Vader, Zoon en Heilige Geest. Dat is een wonderlijk geheimenis! Niet te bevatten, alleen te geloven. God de Vader heeft Zijn Zoon gezonden, de Zoon heeft zich laten zenden en de Heilige Geest is gezonden door de Vader en de Zoon. Ze vormen een volmaakte liefdesgemeenschap en werken volmaakt samen. Wanneer we de Vader, de Zoon en de Heilige Geest in de Bijbel tegenkomen, zijn Zij altijd bij elkaar in de buurt. Daarom moeten we Jezus altijd zien in verband met Zijn Vader en Zijn Geest. Hij staat wel in het middelpunt als de openbaring van God, maar altijd in verband met de Drieëenheid (trinitarisch verband). Als gelovigen leren we de Vader, de Zoon en de Heilige Geest kennen en liefhebben; alle drie even lief. Jezus' leerlingen hebben Joden en heidenen gedoopt; eerst in de Naam van Jezus en later in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. In die Naam wordt er nog gedoopt en zijn de meesten van ons gedoopt. De grote vraag is: 'Heeft die doop betekenis voor ons gekregen?' Hebben we de Vader, de Zoon en de Heilige Geest leren kennen en op Hen vertrouwen? Verlangen we daarnaar en bidden

we erom? Alles wordt niet in één dag geleerd, maar is er een begin en is er groei? Laten we veel bidden: 'O Geest, geleid ons tot de Zoon! Breng ons, o Heer', voor 's Vaders troon! Schenk ons de Geest, o Vader' (I. da Costa).

Leer alle volken Mijn geboden doen! Aan de doop gaat dooponderwijs vooraf, want de dopeling en allen die erbij zijn moeten weten wat de doop betekent. Het dooponderwijs vooraf is vaak kort, maar het onderwijs na de doop is lang; een leven lang. Jezus wil dat de volken Zijn geboden kennen en doen. Zijn geboden vinden we in de Evangelien, in het bijzonder in de Bergrede (Mt.5-7), in het grote gebod van de liefde (Mt.22) en in de grote opdracht in deze tekst. Die geboden moeten ons voortdurend gepredikt worden met aanwijzingen hoe ze in praktijk te brengen. Dat is het werk van Jezus' leerlingen, toen en vandaag. De Brieven in het Nieuwe Testament staan vol met praktische vermaningen. Daar hebben we ons levenlang genoeg aan en onze handen aan vol. Ze gelden niet alleen voor ons persoonlijk, maar ook voor huwelijk en gezin, familie en werkring, de samenleving, enz. Alle volken en mensen moeten God, hun Schepper, eren en dienen! Niemand krijgt hier vrijstelling!

De grote opdracht, die Jezus hier aan elf Joodse leerlingen van Hem geeft, houdt vier opdrachten in: gaan naar alle volken, alle volken leerlingen van Hem maken, alle volken dopen in de ene Naam van God en alle volken leren Zijn geboden te doen. Wie is hiertoe bekwaam? Niemand in eigen kracht. Probeer het maar en je komt er achter. Maar aan het begin heb ik gezegd: Jezus geeft deze grote opdracht vanuit Zijn Koningschap: 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde' en Hij geeft die met de belofte van Zijn blijvende tegenwoordigheid: 'En zie, Ik ben met u alle dagen, tot de voleinding der wereld'; tot Mijn terugkomst in heerlijkheid. Vóór Zijn hemelvaart heeft Hij gezegd: 'Maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in geheel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde' (Hand.1:8). En de eerste leerlingen van Jezus zijn uitgegaan om overal te prediken en de Heere Jezus werkte mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden (Mk.16:20). Jezus heeft Zijn beloften van Zijn tegenwoordigheid en van de uitstorting van de Heilige Geest vervuld, toen en vandaag. Hij wil die ook in ons leven vervullen. Amen.

Gebed: *Heere Jezus, Koning der koningen, dank u voor Uw grote opdracht. Geef ons de kracht van Uw Geest om die gehoorzaam te zijn, tot eer van U, tot opbouw van Uw Gemeente en tot de komst van Uw Koninkrijk, voor Israël en alle volken, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Hoe luidt de grote opdracht in de andere Evangelien?
2. Hoor je de Heere Jezus prediken in het verband met Zijn Vader en Zijn Geest? Hoe?
3. Wat doe je met deze grote opdracht?
En de gemeente waar je bij behoort?

20 BEKEER JE TOT MIJ

Schriftlezing: Openbaring 2:1-7 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: Openbaring 2:4,5

(Jezus zegt tegen Zijn gemeente in Efeze:) Maar Ik heb tegen u dat u uw eerste liefde hebt verlaten. Bedenk dan van welke hoogte u bent gevallen en bekeer u en doe de eerste werken. Maar zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, als u zich niet bekeert.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Luister naar Mijn liefdesklacht! Jezus als Bruidegom zegt tegen Zijn bruidsgemeente in Efeze: 'Maar Ik heb tegen u dat uw eerste liefde hebt verlaten'. Tegenover al het goede dat Hij over Zijn gemeente heeft gezegd; over haar inspanning en volharding, haar onverdraagzaamheid tegenover slechte mensen, haar onderscheidingsvermogen tegenover valse apostelen, haar onvermoeibare inspanning voor Jezus' Naam (2,3) laat Jezus deze liefdesklacht horen. Wat is het schokkend wanneer een man of vrouw dit tegen de ander moet zeggen! De liefde van het begin, van de verkeringstijd, van de eerste huwelijksjaren heb je verlaten, daar heb je afscheid van genomen! Hoeveel te meer wanneer Jezus, de Bruidegom, dit tegen Zijn bruidsgemeente moet zeggen! Over die eerste liefde van de gemeente lezen we in Handelingen 19; over vervulling met de Heilige Geest (Pinksteren), over ongewone krachten door de handen van Paulus, over opwekking, het belijden van zondige daden en het verbranden van toverboeken. Het Woord van de Heere Jezus nam met kracht toe en werd steeds sterker in Efeze. Zo is de gemeente begonnen, maar nu ongeveer veertig jaar later: 'Jullie hebben jullie eerste liefde verlaten'. Wat een verdriet voor Jezus, de Bruidegom! Moet Jezus dit ook tegen ons als gemeente en tegen ons heel persoonlijk zeggen? Groeit en bloeit de liefde voor Hem en voor elkaar nog? Of zijn we die kwijt geraakt? Hebben we daar afscheid van genomen? Deze situatie is geen lot, maar schuld. We zijn daar verantwoordelijk voor. We kunnen dit toch niet maken tegen Jezus, onze Bruidegom? Laat Zijn liefdesklacht diep tot ons doordringen en ons tot zelfonderzoek leiden voor Gods aangezicht, als gemeente en persoonlijk!

Gehoorzaam Mijn liefdesgebod! Jezus' liefde voor Zijn bruidsgemeente in Efeze en voor ons is zo groot dat Hij ons tot bezinning en bekering roept. Hij zegt: 'Bedenk dan van welke hoogte u bent gevallen'. Roep in herinnering en overdenk van welke hoogte je bent gevallen: van de hoogte van je eerste liefde voor Mij en voor elkaar. Denk daar eens goed over na en bekeer je dan: leer anders over je situatie denken, zie de ernst ervan in. Wat is een gemeente zonder vurige liefde voor Jezus en voor elkaar? Kun je dat nog wel een gemeente van Jezus noemen? 'Bekeer je en doe de eerste werken': de werken van de liefde. Geef Mij en elkaar de liefde van je hart en leven! Een nieuwe toewijding aan Mij en aan elkaar! Neem tijd voor Mij en voor elkaar! Laat de liefde weer groeien en bloeien! Tot vreugde van Mij en van elkaar en tot zegen van de samenleving. 'Laat de vlam weer branden, als een helder baken; als heraut van 't morgenuur. Laat het lied weer sprank'len, laat de liefde branden, als een vuur, als een vuur' (*Opwekkingsliederen*, no. 404). Is Jezus, onze Bruidegom, dat niet waard? Hij heeft zoveel voor ons gedaan – Zijn leven gegeven – en wat doen wij voor Hem? Hij is al onze liefde waard!

Neem Mijn liefdesbedreiging serieus! Op Zijn liefdesgebod laat Jezus een liefdesbedreiging volgen: 'Maar zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, als u zich niet bekeert'. Als de bruidsgemeente zich niet bekeert tot Jezus, haar Bruidegom, dan komt Hij spoedig als Rechter naar haar toe om Zijn versmadede liefde te straffen. Voordat Jezus als Wereldrechter terugkomt, kan Hij nu als Rechter komen. Zijn strafgericht zal dan zijn: wegneming van de kandelaar van de gemeente, want Jezus heeft gezegd: 'de zeven kandelaren die u (Johannes) hebt gezien, zijn de zeven gemeenten' (1:20). Dan dooft het licht van het Evangelie in Efeze en dat is een ramp voor de gemeente zelf, maar ook voor de stad. Is er iets ergers denkbaar? Dan is God weg uit Efeze. Dit zal gebeuren 'als u zich niet bekeert'. Deze bedreiging is nog afwendbaar door bekering: inkeer tot jezelf, terugkeer tot Jezus en omkeer op de weg van de liefdeloosheid. Wat de reactie van Jezus' gemeente in Efeze is geweest, weten we niet uit de Bijbel. Maar in 431 is het eerste Concilie (kerkvergadering) van Efeze gehouden waarop bevestigd werd dat Jezus in één persoon waarachtig God en waarachtig mens was. Toen was er dus nog een gemeente in Efeze. Daaruit mogen we afleiden dat de gemeente zich bekeerd heeft en dat toen de kandelaar niet is weggenomen. De gemeente van Efeze in haar terugkeer naar de liefde voor Jezus en voor elkaar is een

lichtend voorbeeld voor ons. God wil dat ook vandaag aan ons geven. Laten we Hem er voortdurend om bidden voor de gemeente, waar we bij behoren, maar ook voor Zijn hele Bruidsgemeente, dichtbij en ver weg. Laten we als Bruidsgemeente met de Heilige Geest bidden: 'Kom, Heere Jezus! En laat ieder die het hoort, zeggen: Kom Heere Jezus!' (Openb.22:17). Amen.

Gebod: *Dank U, Bruidegom van Uw Gemeente, voor Uw liefdesklacht, liefdegebod en liefdesbedreiging. Geef dat we die ter harte nemen, tot vreugde van U, tot opbouw van Uw Bruidsgemeente en tot zegen van velen, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de eerste liefde?
2. Hebben wij die ook verlaten? Hoe?
3. Hoe kunnen we die terugontvangen? Heb je dat ervaren?

21 GELOOF IN MIJ

Schriftlezing: Johannes 11:17-46 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: Johannes 11:25-27,40

Jezus zei tegen haar (Martha): Ik ben de Opstanding en het Leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid. Gelooft u dat? Zij zei tegen Hem: Ja, Heere, ik geloof dat U de Christus bent, de Zoon van God, Die in de wereld komen zou...Jezus zei tegen haar (Martha): Heb Ik u niet gezegd dat u, als u gelooft, de heerlijkheid van God zal zien?

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen,

Geloof Mijn woorden! Martha, de zus van Lazarus, gelooft in de opstanding van haar broer op de laatste dag, bij Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Maar Jezus zegt tegen haar: 'Ik ben de Opstanding en het Leven'. Hij gebruikt opnieuw een 'Ik ben' woord dat wijst op de Naam van de HEERE, de God van Israël: 'Ik ben Die Ik ben', Ik ben erbij, Ik ben de Eeuwigtrouwe, zoals God zich aan Mozes bekendmaakte (Ex.3:14). Als de Zoon van God mag Jezus deze Naam gebruiken en op zichzelf toepassen. Hij is de Opstanding en het Leven, niet alleen in de verre toekomst – zoals Martha denkt - maar hier en nu, terwijl Lazarus in het graf ligt en spoedig staat Hij op uit de doden. Wat een zelfopenbaring van Jezus! Hij moet nog opstaan uit de doden, maar Hij zegt nu al: 'Ik ben de Opstanding en het Leven' in deze situatie van dood en rouw waarin Martha en Maria verkeren. Jezus legt deze woorden verder uit: 'Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven en ieder die leeft en in Mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid'. Het geloof in Hem is levengevend en doodsbestendig. Het geloof in Jezus overwint de dood! Dat geloof geeft eeuwig leven door de lichamelijke dood heen en dat eeuwige leven zal nooit sterven. Wat een blijde boodschap! Martha, geloof je dat? Gelooft u/ jij dat? Bij het geopende graf zegt Jezus tegen Martha: 'Heb Ik u niet gezegd dat u, als u gelooft, de heerlijkheid van God zult zien?' Jezus roept hier de woorden in herinnering die Hij gesproken heeft: 'Ik ben de Opstanding en het Leven', enz. Mogelijk ook de

woorden: ‘Deze ziekte is niet tot de dood, maar is er met het oog op de heerlijkheid van God, opdat de Zoon van God erdoor verheerlijkt wordt’ (4). Door het geloof in Jezus – het kinderlijke vertrouwen op Hem – kunnen Martha en wij de heerlijkheid van God zien: de stralende glans van Zijn majesteit en tegenwoordigheid. Jezus denkt hier aan Lazarus’ opwekking uit de dood als een openbaring van Gods heerlijkheid, maar Martha weet dat nog niet. Wat een veelbelovende woorden van Jezus in een moeilijke situatie van dood en rouw! En die spreekt Hij ook vandaag. We kunnen ons in heel moeilijke situaties bevinden, maar Jezus spreekt ons aan en toe. Hij wijst ons op zichzelf: ‘Ik ben de Opstanding en het Leven...Heb Ik u niet gezegd dat u, als u gelooft, de heerlijkheid van God zult zien?’ Laten we naar Hem kijken en alles van Hem verwachten. ‘Geloof Zijn heil- en troostrijk woord, verhard u niet, maar laat u leiden’ (Ps.95:4; ber.1773).

Belijd Mijn Naam! Bij Martha’s ontmoeting met Jezus heeft ze tegen Hem gezegd: ‘Heere, als U hier geweest was, zou mijn broer niet gestorven zijn, maar ook nu weet ik dat God U alles wat U van God vraagt, geven zal’. Martha is teleurgesteld in Jezus te late komst om de zieke Lazarus te genezen. Haar geloof in Jezus is geschokt en wordt beproefd. Maar toch belijdt ze dat God alles aan Jezus geeft wat Hij aan Hem vraagt. Ze is haar geloof in Hem niet kwijt, maar belijdt het. Jezus zegt daarna tegen haar: ‘Ik ben de Opstanding en het Leven’. Hij vraagt aan Martha: ‘Geloof je dat?’ Dan zegt ze: ‘Ja, Heere, ik geloof dat U de Christus – de beloofde en gekomen Messias – bent, de Zoon van God, Die in de wereld komen zou’. Wat een heerlijke geloofsbelijdenis! Kort en krachtig, maar helemaal ter zake. Jezus is de Messias. Hij is de Zoon van God. Hij is in de wereld gekomen om verloren mensen te zoeken en te redden. Hier zien we de kracht van het geloof in Martha’s leven. Haar geloof is als een veer, die diep ingedrukt wordt en daarna hoog opspringt. Dat is het werk van de Heilige Geest in haar leven. Hij geeft en werkt het geloof in mensenharten en Hij laat het werkzaam zijn in de moeilijkste omstandigheden. Hier in de situatie van dood en rouw. De Heilige Geest doet gelovigen lofzangen zingen in de nacht zoals Paulus en Silas in de gevangenis in Filippi (Hand.16:25). Kennen we dit geloof en belijden we het zoals Martha dat hier doet? Ze heeft het niet over zichzelf, maar over Jezus van Wie ze alles verwacht. En haar geloof is niet beschaamd. Ze heeft de heerlijkheid van God gezien die Jezus haar beloofde, toen Lazarus uit de doden werd opgewekt. Wat een verrassing! Velen van hen

die getuige zijn van Lazarus' opwekking uit de doden geloven in Jezus, maar sommigen van hen gaan naar de Farizeeën en zeggen tegen hen wat Jezus gedaan heeft om Hem in een kwaad daglicht te stellen. Het wonder van Lazarus' opwekking uit de doden heeft een tweërlei uitwerking: geloof in Jezus en verwerping van Hem. Zo is het vandaag nog met de prediking van het Evangelie: het is vóór of tegen Jezus, in Zijn woorden geloven en Zijn Naam belijden óf Hem verwerpen: godsdienstig óf goddeloos. Wat is uw/jouw reactie? Hoe zullen we aan Gods gericht ontkomen, wanneer op zo'n grote zaligheid in Jezus geen acht geven? Kom tot Hem en luister naar Zijn stem, amen.

Gebod: *Heere Jezus, dank U voor Uw zelfopenbaring aan Martha als de Opstanding en het Leven en voor haar geloof in U. Geef ons geloof en maak het sterk in moeilijke omstandigheden, uit genade, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over Jezus als de Opstanding en het leven?
2. Geloof je in Hem? Hoe? Waarom?
3. Wat is de boodschap van deze preek?

22 GEHOORZAAM MIJN GEBOD

Schriftlezing: 1 Johannes 3:18-24 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: 1 Johannes 3:23,24

(Johannes schrijft:) En dit is Zijn gebod: dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon, Jezus Christus, en dat wij elkaar liefhebben zoals Hij ons een gebod gegeven heeft. En wie Zijn geboden in acht neemt, blijft in Hem en Hij in hem. En hieraan weten wij dat Hij in ons blijft, namelijk aan de Geest Die Hij ons gegeven heeft.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Geloof in Jezus, Mijn Zoon! De apostel Johannes schrijft aan de gelovigen en aan ons: 'En dit is Zijn gebod: dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon, Jezus Christus'. Dit is het gebod van God tot Wie wij vrijmoedig mogen gaan, wanneer ons hart ons niet veroordeelt. Die ons wil geven 'wat wij ook maar bidden, omdat wij Zijn geboden in acht nemen en doen wat Hem welbehagelijk is' schrijft Johannes. Voor gebedsverhoring is een leven dichtbij de HEERE en Hem behagen heel belangrijk! Het is het gebod van God de Vader dat wij geloven in de Naam van Zijn Zoon Jezus Christus. Zijn Naam zegt wie Hij is en wat Hij gedaan heeft en doet. Wat is er veel over Jezus te vertellen: over Zijn God-zijn en mens-zijn, over Zijn vernedering tot de dood op het kruis en Zijn verhoging tot aan de rechterhand van Zijn Vader, over de zegeningen die Hij voor ons verworven heeft met Zijn kostbaar bloed: roeping, wedergeboorte, geloof, bekering, vergeving, vernieuwing, volharding, heerlijkmaking en eeuwig leven in volmaakte heerlijkheid bij God. Johannes noemt hier de namen Jezus Christus. Jezus betekent: Redder, Zaligmaker, Bevrijder. Christus betekent: Gezalfde van de HEERE; gezalfd tot Profeet, Priester en Koning. Hij is ook de Heere (Gr. *Kurios*): aan Hem is gegeven alle macht – koningsmacht – in de hemel en op de aarde'. De Vader beveelt ons in Hem te geloven : op Hem te vertrouwen met ons hele hart en leven, ons aan Hem toe te vertrouwen, ons aan Hem over te geven, voor dit en het toekomstige leven. Wat kunnen we beter doen? Bij Hem zijn we veilig nu en voor eeuwig. Niets zal ons van Zijn liefde scheiden. Wat verhindert ons om ons aan Jezus toe te vertrouwen? Hij is de be-

trouwbaarheid zelf. Al Gods beloften zijn in Hem ja en amen, tot verheerlijking van God door ons (2 Kor.1:20). Kom dan tot Hem en geloof in Hem!

Heb elkaar lief! Het geloof in Jezus is nooit alleen. Hoop en liefde zijn altijd in de buurt van het geloof dat door de liefde werkzaam is (Gal.5:6). Daarom schrijft Johannes: 'en dat wij elkaar liefhebben zoals Hij (Jezus) ons een gebod gegeven heeft. Johannes herinnert zich Jezus' woorden: 'Een nieuw gebod geef Ik u, namelijk dat u elkaar liefhebt; zoals Ik u liefgehad heb, moet u ook elkaar liefhebben. Hierdoor zullen allen inzien dat u Mijn discipelen bent: als u liefde onder elkaar hebt' (Joh.13:34,35). Jezus liefde was een alles opofferende liefde, tot in de dood op het kruis. Vanwege Zijn liefde en met Zijn liefde als voorbeeld dienen gelovigen elkaar lief te hebben; een liefdesgemeenschap te vormen en te zijn. Zo verspreidt Jezus' Gemeente een goede geur van Hem en is ze een voorbeeld voor de samenleving. Liefdeloosheid is een ramp voor Jezus' gemeente en een schande voor Hem! Laat Jezus onze krachtbron en voorbeeld zijn om elkaar lief te hebben, tot eer van Hem, tot zegen van onszelf en velen met ons! Hij heeft als een slaaf de voeten van Zijn leerlingen gewassen. Laten wij dat ook doen: elkaar dienen door de liefde!

Gehoorzaam Jezus en blijf in Hem! Johannes schrijft: 'En wie Zijn geboden in acht neemt, blijft in Hem en Hij in hem. En hieraan weten wij dat Hij in ons blijft, namelijk aan de Geest, Die Hij ons gegeven heeft'. Het gaat erom Jezus' geboden in acht te nemen. Eén gebod heeft Johannes hier genoemd: het liefhebben van elkaar. Maar Jezus heeft meer geboden gegeven: het grote gebod van God en de naaste liefhebben en de grote opdracht om alle volken tot Zijn leerlingen te maken en de geboden van de Bergrede (Mt.5-7). Wie deze geboden gehoorzaamt, die blijft in Jezus en Hij in hem. Wie Hem niet gehoorzaamt, blijft niet in Hem. Dan wordt de geloofs- en liefdesgemeenschap verbroken. Zonden scheppen afstand en brengen verwijdering. Zoals in een goed huwelijk: wie zich niet aan de regels van de liefde houdt, maakt zijn/haar huwelijk stuk. Wat is het belangrijk om Jezus' geboden te kennen en te doen! We mogen daar geen loopje mee nemen. Er staat teveel op het spel! Wat gebeurt er wanneer we niet meer in Jezus blijven? Dan krijgen satan, de goddeloze wereld en het oude, zondige 'ik' het voor het zeggen. Dat betekent de dood voor het geestelijke leven. Daarom heeft Jezus gezegd: 'Blijf in Mij en Ik in u. Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet in de

wijnstok blijft, zo ook niet, als u niet in Mij blijft. Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen' (Joh.15:4,5). Ten slotte zegt Johannes: 'En hieraan weten wij dat hij in ons blijft, namelijk aan de Geest, Die Hij ons gegeven heeft'. Gehoorzaamheid aan Jezus' geboden scheidt gemeenschap en onderhoudt die. Maar daar is ook de inwonende Heilige Geest in de gelovigen, door Wie Jezus in de gelovigen blijft. Johannes wijst niet alleen op de weg van de gehoorzaamheid, maar ook op de gave van de Heilige Geest, Die geloof en gehoorzaamheid geeft en werkt. Door de Geest zal het geschieden, ook vandaag, amen.

Gebod: *Dank U, hemelse Vader, voor Uw gebod om in Jezus te geloven en om elkaar lief te hebben. Geef dat we in Jezus blijven door gehoorzaamheid en Uw Heilige Geest, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over gehoorzaamheid aan Gods geboden?
2. Gehoorzaam je deze geboden? Hoe?
3. Wat betekent de Heilige Geest voor je?

23 GELOOF MIJN BELOFTE

Schriftlezing: Johannes 7:37-53 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: Johannes 7:37-39

(Jezus zegt:) En op de laatste, de grote dag van het feest, stond Jezus daar en riep: Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken. Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. (En dit zei Hij over de Geest, Die zij die in Hem geloven, ontvangen zouden; want de Heilige Geest was er nog niet – niet uitgestort - omdat Jezus nog niet verheerlijkt was).

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Kom tot Mij! Dat roept Jezus luid op de laatste, de grote dag van het Loofhuttenfeest in Jeruzalem. Voordat de feestgangers naar huis gaan moeten ze deze boodschap van Hem nog horen. Op het Loofhuttenfeest was er een waterceremonie: er werd bij het altaar in de tempel water geplengd, uitgegoten. Nu dit voorbij is, gaat Jezus op het tempelplein staan en spreekt Hij met stemverheffing: 'Als iemand dorst heeft, laat hij tot Mij komen en drinken'. Jezus biedt het water van het eeuwige leven aan dat Hij heeft en geeft om de geestelijke dorst te lessen. De mensen hebben meer nodig dan het water dat bij het altaar uitgegoten wordt. Jezus' uitnodiging is ruim en persoonlijk: 'Als iemand' maar ook. Laat Hij tot Mij komen en drinken! Alle mensen op het tempelplein hebben Jezus' oproep gehoord en wij horen die vandaag. Jezus staat voor ons en Hij biedt aan onze levensdorst te vervullen. Levensdorst hebben we allemaal: dorst naar liefde, naar vreugde, enz. Vult u zelf maar in! Jezus zegt: 'Je moet bij Mij zijn en kom naar Mij toe. Ik zal je van je verkeerde dorst bevrijden, je de ware dorst geven en die lessen'. Wat een aanbieding en wat een uitnodiging! Je hoeft niets mee te brengen en je kunt niets meebrengen dan je lege kruik. Jezus zegt: 'O alle dorstigen, kom tot de wateren en u die geen geld hebt, kom, koop en eet, ja, kom, koop zonder geld, zonder prijs, wijn en melk. Waarom weegt u geld af voor wat geen brood is, en uw arbeid voor wat niet verzadigen kan? Luister aandachtig naar Mij, eet het goede, en laat uw ziel vreugde scheppen in de overvloed. Neig uw oor en kom tot Mij, luister en uw ziel zal leven...' (Jes.55:1-3). Jezus biedt het water van het

eeuwige leven aan, en dat gratis. Dat kan Hij doen, omdat Hij ervoor betaald heeft met Zijn kostbaar bloed. Daarom: Luister naar Zijn stem, kom tot Hem en drink!

Geloof in Mij! Jezus' eerste belofte is: 'Laat hij tot Mij komen en drinken'. Hij voegt er een tweede aan toe: 'Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: Stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien'; de stromen van de Heilige Geest, van Pinksteren, zoals Johannes toelicht. Tegen de Samaritaanse vrouw zei Jezus: 'Maar wie drinkt van het water dat Ik hem zal geven, zal in eeuwigheid geen dorst meer krijgen. Maar het water dat Ik hem zal geven, zal in hem een bron worden van water dat opwelt tot het eeuwige leven' (Joh.4:14). Jezus is de Bron van levend water buiten de gelovigen en de Heilige Geest is de Bron in hen en de gelovigen worden zelf een kleine bron, tot zegen van anderen. Uit de inwonende Heilige Geest vloeien stromen van levend water zoals de Schrift zegt. Mogelijk denkt Jezus hier aan beloften als: 'Want Ik (de HEERE) zal water gieten op het dorstige en stromen op het droge. Ik zal Mijn Geest op uw nageslacht gieten en Mijn zegen op uw nakomelingen' (Jes.44:3), '... u (het herstelde Israël) zult zijn als een bevoeide tuin, als een bron waarvan het water nooit ontbreekt' (Jes.58:11) en aan de stroom uit de nieuwe tempel: 'En zie, er stroomde water uit (de tempel), van onder de drempel van het huis naar het oosten...Het water stroomde naar beneden van onder de rechterzijde van het huis, ten zuiden van het altaar' (Ezech.47:1). Jezus belooft op grond van Gods woorden dat uit het binnenste (letterlijk: buik) van de gelovigen stromen van levend water zullen vloeien: de stromen van de Heilige Geest; de Geest van volheid en overvloed; niet maar een beekje, maar stromen. Dat zijn de stromen van lofprijzing en aanbidding, van gebed en dankzegging, van getuigenis en dienstbetoon, enz. Wanneer op Pinksteren de Heilige Geest wordt uitgestort, vloeien die stromen. De honderdtwintig leerlingen van Jezus, die bij elkaar zijn, worden allen vervuld met de Heilige Geest en beginnen te spreken in andere talen, zoals de Geest hun geeft uit te spreken; in klanktaal om God te loven en om aan de feestgangers de grote werken van God te verkondigen. Aan Petrus geeft God vrijmoedigheid en inzicht in de Schriften en in Zijn grote daden om die te verkondigen. Drieduizend mensen komen tot geloof en bekering, laten zich dopen en worden vervuld met de Heilige Geest. Ze volharden in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in het breken van het brood en in de gebeden. Ze

blijven dagelijks eensgezind in de tempel bijeenkomen en terwijl zij van huis tot huis brood breken, nemen ze gezamenlijk voedsel tot zich, met vreugde en in eenvoud van hart; en ze loven God en vinden genade bij heel het volk. En de Heere voegt dagelijks mensen die zalig worden, aan de gemeente toe (Hand.2). In het boek Handelingen zien we de stromen van de Heilige Geest vloeien voor Joden en heidenen. Jezus belooft die hier aan allen die tot Hem komen en in Hem geloven. Kom tot Hem en geloof in Hem en stromen van levend water zullen uit je binnenste vloeien, amen.

Gebed: *Heere Jezus, dank U voor deze ruime uitnodiging en heerlijke belofte. Geef ons geloof en vervul ons met Uw Heilige Geest. Laat de stromen van Uw Geest uit ons vloeien, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de Pinksterzegen en het Pinksterleven?
2. Heb je de stromen van de Geest ontvangen en ontvang je die? Hoe?
3. Geloof je deze belofte? Waarom?

24 ONTVANG DE ZEGEN VAN DE EREDIENST

Schriftlezing: Handelingen 20:1-12 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: Handelingen 20:7,12

(Lukas vertelt:) En op de eerste dag van de week, toen de discipelen bijeengekomen waren om brood te breken, sprak Paulus hen toe, omdat hij de volgende dag wilde vertrekken; en hij liet zijn toespraak voortduren tot middernacht...En zij brachten de jongen (Eutychus) levend mee en werden bovenmate vertroost.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Vier Jezus' opstandingsdag! Op de eerste dag van de week – de dag van Jezus' opstanding – komen Zijn leerlingen in de stad Troas 's avonds bijeen. Ze komen bij elkaar om samen te eten, maar ook om avondmaal te vieren. Dat betekent 'brood breken' vaak in het Nieuwe Testament (Hand. 2:42,46; 1 Kor.10:16). Om bij brood en beker Jezus' verzoeningsdood te verkondigen, totdat Hij terugkomt in heerlijkheid. Paulus met zijn reisgenoten bezoekt deze gemeente en spreekt haar toe. Hij heeft veel te zeggen. Hij laat Zijn toespraak voortduren tot middernacht. Paulus kan beseft hebben dat dit voorlopig zijn laatste bezoek aan de gemeente is, want hij is op reis naar Jeruzalem en hij zal daar gevangengenomen worden. De gemeente is bijeen om avondmaal te vieren en om te luisteren naar Paulus' Evangelieverkondiging. Ze doen dit 's avonds, omdat de gemeenteleden overdag moeten werken. De eerste dag van de week is nu nog geen vrije dag zoals later. De samenkomst van deze gemeente is een voorbeeld voor ons. Om als gemeente samen te komen, om met elkaar avondmaal te vieren en te luisteren naar de verkondiging van het Evangelie. De avondsmaalviering is het doel van hun samenkomst. Blijkbaar hebben Jezus' leerlingen daar behoefte aan. Om weer herinnerd te worden aan het hart van het Evangelie: Jezus' verzoeningsdood op het kruis tot vergeving van al hun zonden. De eerste christenen vierden vaker avondmaal als wij. Waarom doen we het niet meer? Een punt voor bezinning en gebed. Deze gelovigen hebben Paulus' aanwezigheid en prediking gewaardeerd hebben. Zo vieren ze Jezus' opstandingsdag. Hoe doen wij dat? Nemen we trouw deel aan de erediensten? Verlangen we naar de ontmoeting met elkaar, bovenal naar de ontmoeting

met de HEERE, onze God? Hebben we honger naar Zijn Woord? Verlangen we naar doop en avondmaal? Hier is huiswerk voor bezinning en bekering. Laat onze kerkgang meer zijn dan een goede gewoonte! Laat het een levende behoefte zijn/worden! Laten we de hele week naar de erediensten uitzien en ons erop voorbereiden!

Word bemoedigd door de eredienst! Tijdens deze eredienst gebeurt er een ernstig ongeluk: een zekere jongeman Eutychus ('gelukkige, aan wie iets goeds overkomt'; een toepasselijke naam) valt onder de lange toespraak van Paulus in slaap, tuimelt uit de vensterbank, valt van de derde verdieping naar beneden en is dood. Wat een schrik! Dat is bij ons ook zo wanneer iemand tijdens een eredienst onwel wordt en de kerk moet worden uitgedragen. Dan kan de voorganger beter zijn prediking onderbreken en een vers opgeven om te zingen. Paulus onderbreekt zijn toespraak en gaat naar beneden naar de dode jongen. Hij werpt zich op de dode Eutychus, slaat zijn armen om hem heen en zegt: 'Maakt geen misbaar, want zijn ziel is in hem'. God gebruikt het lichamelijke contact van Paulus met Eutychus om hem het leven terug te geven zoals Hij dat ook deed bij de profeten Elia (1 Kon.17:21,22) en Elisa (2 Kon.4:35-37). God gebruikt vaak eenvoudige middelen om grote dingen tot stand te brengen. Het is belangrijk om te weten welk middel de HEERE wil gebruiken en omdat gelovig te gebruiken. De HEERE stelt het geloof niet teleur. Na de opwekking van Eutychus uit de dood gaat Paulus weer naar boven en gaat verder met eten, avondmaalsvieren en spreken. Eutychus wordt levend naar boven gebracht en Jezus' leerlingen worden bovenmate vertroost. Wat een gezegende eredienst: bemoediging door de Evangelieverkondiging, door de avondmaalsviering en door de opwekking van Eutychus; een teken van het Koninkrijk van God. De HEERE bevestigt de prediking van Paulus door dit wonderteken. Wat een aansporing voor ons om daar om te bidden zoals de vervolgte gelovigen in Jeruzalem: '...Geef Uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid Uw Woord te spreken, doordat U Uw hand uitstrekt tot genezing en er tekenen en wonderen gebeuren door de Naam van Uw heilig Kind Jezus'. De HEERE verhoort dit gebed, want 'toen zij gebeden hadden, werd de plaats waar zij bijeenwaren, bewogen. En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het Woord van God met vrijmoedigheid' (Hand.4:29-31). Ze ontvangen opnieuw de Pinksterzegen en het Pinksterleven, want de Heilige Geest is de Geest van volheid en vervulling, één keer voor het eerst en

daarna opnieuw. Nooit kan het geloof teveel verwachten! In de erediensten wil God ook vandaag bemoediging geven. Hij weet wat we nodig hebben en dat geeft Hij, royaal en overvloedig. Ervaren we dat en spreken we daarover met anderen? Zo kunnen zij gelokt en uitgenodigd worden om aan de erediensten van de christelijke gemeente deel te nemen. 'Kom, ga met ons en doe als wij'. De eredienst is de beste plaats op aarde. Daar woont en werkt God in het bijzonder; daar waar Zijn volk vergaderd is, Zijn Woord verkondigd wordt en doop en avondmaal bediend worden. 'Daar woont Hij zelf, daar wordt Zijn heil verkregen en 't leven tot in eeuwigheid' (Ps.133:3; ber.1773), amen.

Gebed: *Dank U, Heere Jezus voor Uw opstandingsdag en voor de erediensten. Zegen die tot eer van U en tot zegen van velen, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel over de erediensten?
2. Word je erdoor gezegend? Hoe?
3. Hoe bereid je je voor op de erediensten?

25 LAAT DE KINDEREN TOT MIJ KOMEN

Schriftlezing: Markus 10:13-31 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: Markus 10:13-16

(Markus vertelt:) En zij brachten kinderen bij Hem (Jezus) dat Hij hen zou aanraken, maar de discipelen bestraffen degenen die hen bij Hem brachten. Maar toen Jezus dat zag nam Hij het hun zeer kwalijk en zei tegen hen: Laat de kinderen tot Mij komen en verhinder hen niet, want voor zulke mensen is het Koninkrijk van God. Voorwaar, Ik zeg u: Wie het Koninkrijk van God niet ontvangt als een kind, zal het beslist niet binnengaan. En Hij omarmde hen en terwijl Hij de handen op hen legde, zegende Hij hen.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Breng de kinderen tot Mij! Ouders brengen hun kinderen bij Jezus om door Hem aangeraakt te worden; om door Hem gezegend te worden. Wat een goed voorbeeld, toen en vandaag! Bij wie kunnen we onze kinderen beter brengen? Hebben ze Jezus' zegen niet nodig? En dan gebeurt er iets vreemds. Jezus' leerlingen bestraffen deze ouders die hun kinderen bij Jezus brengen. Hoe hebben we het nu? Het Evangelie vertelt ons niet waarom ze hier bezwaar tegen maken. Hier kunnen we alleen naar gissen en dat is vaak missen. Maar hebben wij bezwaar dat ouders hun kinderen bij Jezus brengen? Wanneer we onze kinderen laten dopen dan brengen we ze ook bij Jezus, bij de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. En dan beloven we ze op te voeden in het christelijk geloof door voorbeeld en door onderwijs. Later sturen we de kinderen naar de christelijke school. Dat doen we allemaal als vervolg op hun doop. Toch kunnen er ook vandaag bezwaren gemaakt worden om onze kinderen christelijk op te voeden. Zitten vader en moeder op dezelfde lijn? En hoe reageren grootouders en familieleden? Vinden ze een christelijke opvoeding vanaf het prille begin niet overdreven? Jezus weet dit alles en ziet dit alles, ook bij Zijn leerlingen. Hij reageert heel verontwaardigd en zegt tegen Zijn leerlingen: 'Laat de kinderen bij Mij komen en verhinder hen niet, want voor zulke mensen is het Koninkrijk van God'. Jezus bevestigt en bemoedigt deze ouders. Het is goed wat ze doen. Maar Hij is boos op Zijn leerlingen. Ze weten niet wat ze zeggen en doen. Ze zijn een sta in de weg voor Jezus' werk. Hij zegt: 'Laat de kinderen bij Mij komen en

verhinder hen niet, want voor zulke mensen is het Koninkrijk van God'. Wat een goede boodschap voor deze ouders met hun kinderen; ook voor ons vandaag! Jullie, jongens en meisjes, mogen bij Jezus komen. Hij is de grote Kindervriend. Niemand mag voor jullie iets in de weg leggen om bij Jezus te komen. Hij wil jullie Koning zijn, nu en voor eeuwig. Hij wil bij jullie zijn, jullie regeren, jullie verdedigen en beschermen. Jullie zijn hartelijk welkom bij Hem. Daarom: Ga naar Hem toe en zeg: 'Heere Jezus, wees ook mijn Koning'. Jullie ouders, grootouders, onderwijzers willen daarbij helpen. Kom tot Jezus en blijf bij Hem! Hier omarmt Jezus de kinderen en legt Zijn handen op hun hoofd om hen te zegenen. Dat wil Hij ook vandaag bij jullie doen. Ouders, blijf je kinderen bij Jezus brengen, totdat u ze aan Hem kwijt bent, aan Hem hebt overgegeven en toevertrouwd.

Word als een kind! Jezus zegt tegen Zijn leerlingen en tegen ons: 'Voorwaar, Ik zeg u: wie het Koninkrijk van God niet ontvangt als een kind, zal het beslist niet binnengaan'. 'Voorwaar. Ik zeg u'. Jezus zegt hier iets heel belangrijks. Het klinkt als een eed. Zoals een kind blij is met een cadeautje, zo moeten kinderen en grote mensen het Koninkrijk van God dankbaar en blij ontvangen. Het is het mooiste cadeau van de wereld: God als je Koning! Er is geen betere. Hij zorgt nu voor je, maar ook straks wanneer je gaat sterven, voor altijd. Nu is Zijn Koningschap nog verborgen: Jezus regeert van het kruis, maar wanneer Hij terugkomt op de wolken van de hemel, dan zal Hij Zijn Koningschap uitoefenen over de hele aarde. Het is eeuwig, zonder einde. Het Koninkrijk van God kunnen we niet verdienen. We kunnen er ook niet voor werken. We kunnen het alleen ontvangen als een kind met lege handen. Willen we dat? Of zijn we daar te trots voor? Dit grote cadeau wordt ons vanmorgen aangeboden, geheel gratis, omdat Jezus ervoor betaald heeft met Zijn kostbaar bloed op het kruis. Laat dit cadeau van het Koninkrijk van God niet aan u voorbij gaan. Ga naar Jezus toe, kniel voor Hem neer en zeg: 'Heere Jezus, wees mijn Koning'. De moordenaar op het kruis vroeg dit kort voor zijn sterven en Jezus zei: 'Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn'; het hemelse Koninkrijk van God. Stel niet uit, maar vraag Hem er nu om en blijf zolang vragen totdat je dit cadeau van Hem hebt gekregen. Laten we als ouders, grootouders en gemeenteleden, onze kinderen daarbij helpen. 'Woorden wekken, maar voorbeelden trekken'. Tegen de gevangenenbewaarder in Filippi zei Paulus: 'Geloof in de Heere Jezus Christus en u zult zalig worden, u en uw huisgenoten'

en later verheugt hij zich 'dat hij met al zijn huisgenoten tot geloof in God gekomen was' (Hand. 16:31,34). 'Er zijn geen grenzen aan Jezus' macht voor elk die wonderen van Hem verwacht' (*Opwekkingsliederen*, no. 218). Laten we dat doen en bidden voor onze kinderen, voor die van de gemeente en van ons volk. Op het gebed doet God grote wonderen, amen.

Gebod: *Heere Jezus, dank U voor Uw grote liefde voor kinderen en voor Uw bevel om ze bij U te brengen. Geef dat we Uw bevel gehoorzamen door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de kinderen?
2. Hoe kunnen we onze kinderen bij Jezus brengen? Hoe kunnen we hen verhinderen om bij Jezus te komen?
3. Hoe kunnen we de kinderen een plaats in de erediensten geven? Hoe doen gemeenten dat? Kunnen we daarvan leren?

26 BEMOEDIG DE GELOVIGEN

Schriftlezing: 1 Johannes 2:1-17 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: 1 Johannes 2:12-14

Ik (Johannes) schrijf u, lieve kinderen, want de zonden zijn u vergeven omwille van Zijn Naam. Ik schrijf u, vaders, omdat u Hem kent Die vanaf het begin is. Ik schrijf u, jonge mannen, omdat u de boze hebt overwonnen. Ik schrijf u, kinderen, omdat u de Vader kent. Ik heb u geschreven, vaders, omdat u Hem kent Die er vanaf het begin is. Ik heb u geschreven, jonge mannen, omdat u sterk bent en het Woord van God in u blijft en u de boze hebt overwonnen.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Bemoedig de kinderen in het geloof! Dat doet Johannes hier in zijn brief aan gelovigen. Alle gelovigen noemt hij 'lieve kinderen' (2:1,28; 3:7, 18; 4:4; 5:21). Johannes spreekt ze liefdevol aan zoals hij eerder gedaan heeft en later doet. Hij voelt zich sterk met hen verbonden. Hij wil een geestelijke vader voor hen zijn. Wat is dat mooi! Hij zegt nu tegen hen: 'Want de zonden zijn u vergeven omwille van Zijn Naam'; omwille van Jezus' Naam, omwille van Zijn persoon en werk, omwille van Zijn zoenoffer op Golgotha gebracht. Johannes bemoedigt deze gelovigen met de vergeving van hun zonden om Jezus' wil. Wat een grote genade: vrede met God door het bloed van Zijn lieve Zoon. Dat is een felicitatie waard! David zingt: 'Welzalig is hij van wie de overtreding vergeven, van wie de zonde bedekt is. Welzalig de mens wie de HEERE de ongerechtigheid niet toerekent en in wiens geest geen bedrog is' (Ps.32:1,2). Verder schrijft Johannes hier aan de kinderen: 'Ik schrijf u, kinderen, omdat u de Vader kent'. Hij gebruikt hier een ander woord dat wijst op een heel jonge leeftijd. Wat een genade om de hemelse Vader te mogen kennen; een thuiskomen bij Hem te vinden zoals de verloren zoon in Jezus' gelijkenis: 'En toen hij (de verloren zoon) nog ver van hem verwijderd was, zag zijn vader hem en deze was met innerlijke ontferming bewogen en hij snelde hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem' (Lk.15:20). Een onvergetelijke ontmoeting en ervaring! Zo bemoedigt Johannes alle gelovigen en in het bijzonder de jonge gelovigen. Hij bemoedigt ze door hen op de vergeving van hun zonden en op de kennis van hun hemelse Vader te wijzen. Waar kun je beter mee bemoedigen en

bemoedigd worden? Met Gods genadegaven die je hebt ontvangen. Laten we elkaar daar mee bemoedigen!

Bemoedig de vaders in het geloof! Johannes schrijft: 'Ik schrijf, u, vaders, omdat u Hem kent Die er vanaf het begin is', namelijk Jezus vanaf het begin van Zijn optreden (1:1). Later herhaalt hij het nog een keer: 'Ik heb u geschreven, vaders, omdat u Hem kent Die er vanaf het begin is'. Dat is een groot voorrecht om Jezus te mogen kennen vanaf het begin. Waren deze gelovigen later geboren dan zou dit niet zo zijn. Hun kennen van Jezus is een doorleefd kennen uit ervaring. Die eerste ontmoeting is onvergetelijk geweest! Johannes schrijft over zijn eigen, eerste ontmoeting met Jezus: 'Zij (Johannes en Andreas) kwamen en zagen waar Jezus woonde en bleven die dag bij Hem. En het was ongeveer het tiende uur' (Joh.1:40). Herinneren wij ons nog wanneer Jezus voor het eerst betekenis voor ons kreeg; toen we tot Hem vluchten om door Hem gered te worden, om alles in Hem te vinden? Wat een reden om de HEERE te danken, te loven en te aanbidden! Johannes bemoedigt deze vaders in het geloof door hen op hun kennis van Jezus te wijzen. Laten wij dat ook doen: op Jezus wijzen en Hem aanprijzen. 'Hij, de Vorst der aard', is die hulde waard' (Ps.47:3; ber.1773).

Bemoedig de jonge mannen in het geloof! Johannes schrijft aan hen: 'Ik schrijf u, jonge mannen, omdat u de boze hebt overwonnen...Ik heb u geschreven, jonge mannen, omdat u sterk bent en het Woord van God in u blijft en u de boze hebt overwonnen'. Deze jonge mannen in het geloof hebben de geestelijke strijd leren kennen en hebben overwinningen behaald op de boze, op satan. Johannes noemt hun overwinning op de boze twee keer. Ze zijn niet alleen lichamelijk sterk, maar ook geestelijk door de sterkte van Jezus' macht (Ef.6:10). Ze zijn sterk door het Woord van God dat in hen woont en daarom hebben ze de boze overwonnen. Ze hebben in de strijd het zwaard van de Geest gehanteerd: Gods Woord! (Ef.6:17). In en door Jezus zijn ze meer dan overwinnaars. Ze leven in een wereld vol verleiding. Daarom zegt Johannes tegen hen: 'Heb de wereld niet lief en ook niet wat in de wereld is...' (15-17). De strijd blijft en er zijn steeds nieuwe overwinningen nodig en mogelijk door Jezus, de grote Overwinnaar. Volgens Johannes is er verscheidenheid onder de gelovigen: kinderen, jonge mannen en vaders. Ze hebben allemaal liefde en

bemoediging nodig en Johannes geeft hun die. Laten wij dat ook doen in Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest, amen.

Gebed: *Dank U, heilige en liefdevolle Vader, voor Johannes' bemoedigingen van de gelovigen. Geef dat de gelovigen vandaag bemoedigd worden door de prediking en door elkaar, in Jezus' Naam, door de kracht van Uw Heilige Geest, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over verschillen in de geloofsbeleving?
2. Herken je je geloofsbeleving in de prediking?
3. Hoe moet de prediking daarop ingaan?

27 PAS JE AAN OM MENSEN TE REDDEN

Schriftlezing: 1 Korinthiërs 9:19-27 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: 1 Korinthiërs 9:19-23

(Paulus schrijft:) Want hoewel ik vrij ben van allen, heb ik mijzelf toch voor allen tot slaaf gemaakt om meer mensen te winnen. En ik ben voor de Joden geworden als een Jood, om de Joden te winnen. Voor hen die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet, om hen die onder de wet zijn te winnen. Voor hen die zonder de wet zijn, ben ik geworden als zonder de wet – hoewel niet zonder de wet van God, want ik sta onder de wet van Christus – om hen te winnen die zonder de wet zijn. Ik ben voor de zwakken geworden als een zwakke, om de zwakken te winnen. Voor allen ben ik alles geworden, om in ieder geval enigen te behouden. En dit doe ik ter wille van het Evangelie, opdat ik daarvan ook zelf deelgenoot zou worden.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Word een slaaf om mensen voor Jezus te winnen! Paulus zegt: ‘Want hoewel ik vrij ben van allen, heb ik mijzelf voor allen tot slaaf gemaakt om mensen te winnen’. Paulus heeft zich vrij gemaakt van de gelovigen in Korinthe door in zijn eigen levensonderhoud te voorzien. Hij verkondigt het Evangelie niet om geld te verdienen. Hij is vrij van allen, zonder enige financiële verplichting. Hij gebruikt zijn vrijheid ten opzichte van mensen niet om zijn eigen wil te doen, maar om vrijwillig anderen te dienen met het Evangelie. Hij kan ze allemaal recht in de ogen zien. Hij heeft zich voor allen tot slaaf gemaakt, zoals Jezus zich eenmaal tot slaaf maakte bij de voetwassing van Zijn leerlingen (Joh.13). Paulus lijkt op zijn Meester. Hij wil mensen voor Jezus winnen. Dat is zijn winst, zijn ‘loon’, in de dienst van het Evangelie. Hij wil de laagste plaats innemen. Wat een nederigheid en dat niet om zelf geëerd te worden, maar om mensen voor Jezus te winnen. Het gaat Paulus niet om zichzelf, maar om Jezus, zijn Redder en Heere! Wat een voorbeeld voor ons! Willen we ook de laatste plaats innemen om mensen voor Jezus te winnen? Hebben we dat er voor over?

Word voor de Joden als een Jood om hen voor Jezus te winnen! Paulus is zelf een Jood en hij kent het Joodse geloof en de Joodse cultuur. De Joden zijn

onder de wet van God en Paulus stelt zich daar onder. Als wetsgetrouwe Jood houdt hij zich aan de viering van de spijswetten (Rom.14:14,15). Omwille van zijn werk onder de Joden laat hij Timotheüs besnijden (Hand.16:3). In de Jeruzalemse gemeente, die geheel uit Joden bestaat, stemt hij ermee in om een nazireeërgelofte af te leggen (Hand.21:20-26). In zijn toespraken tot zijn volksgenoten in het boek Handelingen spreekt Paulus als Jood tot de Joden. Hij doet dat niet om hen te behagen, maar om ze voor Jezus te winnen. Hij spreekt ze aan in hun eigen taal en past zich aan hun gewoonten aan. De inhoud van zijn boodschap past hij echter niet aan. Hij verkondigt aan de Joden, een gekruisigde Messias, Die voor hen een struikelblok is. Zij willen geen lijdende Messias, maar een heersende en overwinnende. Wat een voorbeeld voor ons! Om ons aan te passen aan de taal en gewoonten van godsdienstige mensen om hen voor Jezus te winnen!

Word voor de heidenen als een heiden om hen voor Jezus te winnen! Paulus zegt: 'Voor hen die zonder de wet (van God) zijn – de heidenen – ben ik geworden als zonder de wet – hoewel niet zonder de wet van God, want ik sta onder de wet van Christus – om hen te winnen die zonder de wet zijn'. Paulus is apostel voor de heidenen, de niet-Joden. Daarom houdt zich niet aan de Joodse spijswetten wanneer hij onder heidenen verkeert (10:25,27, 32,33; Rom.14:14; Gal.2:11-14; 1 Tim.4:3-5). Toch leeft Paulus niet wetteloos, hij staat onder de wet van Jezus, de Messias, Die Gods wet in eigen persoon is en die Gods wet heeft vervuld. De wet van Christus is de wet van God volmaakt. Ook de heidenen, die de wet van de HEERE, de God van Israël, niet kennen en naleven, wil Paulus voor Jezus winnen. Willen wij voor buitenstaanders, dichtbij en ver weg, een buitenstaander worden om hen voor Jezus te winnen? Hun taal spreken en ons aanpassen aan hun gewoonten, zonder aan de inhoud van de Evangelieboodschap tekort te doen? Paulus heeft dat gedaan. Zijn toespraken in het boek Handelingen zijn anders getoonzet als die tot zijn volkgenoten. Denk aan zijn rede op de Areopagus in Athene (Hand.17)!

Word alles voor allen om anderen te redden en zelf gered te worden! Paulus schrijft: 'Ik ben voor de zwakken geworden als een zwakke, om de zwakken te winnen. Voor allen ben ik alles geworden, om in ieder geval enigen te behouden'. Voor de zwakken in het geloof, die geen vlees willen eten dat aan de afgoden geofferd is, is Paulus een zwakke geworden. Hij is bereid om

helemaal geen vlees te eten met het oog op hen. Hij wil hun prille geloofsleven niet in gevaar brengen (8:13; 10:28). Hij wil deze zwakke gelovigen winnen voor Jezus. Paulus zegt samenvattend: 'Voor allen ben ik alles geworden, om in ieder geval enigen te behouden'; te redden tot het eeuwige leven. Wat een zelfverloochening van Paulus en wat een grote inspanning! Hij wil graag allen redden, maar hij is ook al blij met 'enigen', omdat hij weinig vrucht ervaart op zijn Evangelieverkondiging. Maar Paulus strekt zich uit naar de redding van allen! Hij doet dit alles omwille van het Evangelie – de verkondiging ervan – om ook zelf daar mededeelgenoot van te worden, samen met de gelovige Korinthiërs. Om te delen in Gods totale redding van hemel en aarde bij Jezus' terugkomst in heerlijkheid. Wat een vreugde voor Paulus om samen met de gelovige Korinthiërs daarin te delen! Verlang jij daarnaar? Amen.

Gebed: *Hemelse Vader, dank U voor Paulus' zelfverloochening in het Evangelie. Geef ons hem na te volgen, door de kracht van Uw Geest, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel nog meer hierover?
2. Wat is de bron van zelfverloochening?
3. Vindt er vandaag aanpassing plaats? Hoe?

28 IK BEN DE HEERE DIE ROEPT: ABRAM MIJN VOLK ISRAËL

Schriftlezing: Genesis 11:27 – 12:9 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: Genesis 12:1-4

De HEERE nu zei tegen Abram: Gaat u uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal. Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden. Toen ging Abraham op weg zoals de HEERE tot hem gesproken had, en Lot ging met hem mee. Abraham was vijftig jaar oud, toen hij uit Haran vertrok.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Gehoorzaam Mijn roeping! Aan het begin van de geschiedenis van Israël - het volk van God - staat de roeping van Abram uit Ur der Chaldeeën, het huidige Irak. Abram woont daar en hij dient daar met zijn voorgelacht de afgoden. (Joz.24:2,14). Ze zijn vervreemd van de kennis en de dienst van de ene ware God. Plotseling klinkt Gods stem: 'Abram, ga uit uw land, uit uw familiekring en uit het huis van uw vader, naar het land dat Ik u wijzen zal'. Wat een bevel! God roept Abram weg uit zijn geboorteland, uit zijn familiekring en uit zijns vaders huis; uit alle zekerheden die hem lief zijn. Hij moet op reis gaan naar een onbekend land dat God hem zal wijzen. Deze roeping vraagt grote offers en gehoorzaamheid van hem. Stel dat jij zo'n roeping van God krijgt! Dan staat je leven toch op zijn kop? Er zijn vandaag gelovigen die zo'n roeping krijgen om uit te gaan in de dienst van het Koninkrijk van God; om Hem in een vreemd land te dienen, ver van huis en haard. En ze gaan in Jezus' Naam, geleid door de Heilige Geest. We hebben diep respect voor hen! We leven met hen mee, we bidden voor hen en we ondersteunen hen. Hoe kun je zo'n bijzondere roeping krijgen? Door Gods stem te horen zoals Abram; door Gods Geest en Woord; erkend en bevestigd door medegelovigen zoals Paulus en Barbabas in de christelijke gemeente van Antiochië (Hand.13). Maar niet alle gelovigen krijgen zo'n roeping als Abram en genoemde veldwerkers. Toch roept de HEERE God ook ons, jou en mij. *Hij roept ons allereerst tot geloof en bekering, weg van de*

moderne afgoden van geld en luxe, enz., tot de kennis van Zijn Naam en tot Zijn dienst. Paulus schrijft aan de gelovigen in Korinthe: 'God is getrouw, door Wie u geroepen bent tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus, onze Heere' (1 Kor.1:9); geroepen door Zijn Geest en Woord, geroepen tot vergeving van zonden en tot het eeuwige leven. Hebben we die roeping van God al gehoord en beantwoord? Dat is noodzakelijk én mogelijk! Ons tijdelijk en eeuwig welzijn staan op het spel. *God roept ons ook Hem lief te hebben boven alles en onze naaste als onszelf*: in huwelijk en gezin, in familie- en werkkring, op school, in onze vrije tijd, enz.; altijd en overal. *Verder roept God ons om getuigen van Jezus te zijn, door woorden en daden*. Iedereen moet het horen: 'Jezus leeft en Jezus redt'. Wee ons, wanneer we de blijde boodschap niet doorgeven aan anderen. Dan is het onze schuld dat ze verloren zonen en dochters van God blijven en voor eeuwig verloren gaan, als zij zich niet bekeren. En dan is er ook *de roeping van God vanuit de schepping, om Zijn scheppingsgaven, die we van Hem gekregen hebben*, goed te gebruiken tot instandhouding van Zijn schepping en tot zegen van de samenleving. Zo staan we allen voor God als door Hem geroepenen, met een *algemene* roeping voor alle mensen en gelovigen, maar ook met *bijzondere* roepingen die we van Hem hebben gekregen: in huwelijk en gezin, in onze werkkring en samenleving, enz. En God roept ons tot gehoorzaamheid aan Zijn roeping. Hij heeft daar recht op en we zijn Hem die verschuldigd. Daarom: 'Laten we letten op onze zaak en onze taak verstaan'.

Geloof Mijn beloften! God roept Abram, maar niet zonder Hem beloften te geven. Hij belooft hem: 'Ik zal u tot een groot volk maken, u zegenen en uw naam groot maken; en in u zult tot een zegen zijn. Ik zal zegenen wie u zegenen, en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken; en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden'. Gods roeping houdt veel in voor Abram: zijn land, zijn familiekring en zijns vadershuis verlaten en gaan naar een onbekend land, maar Gods beloften houden ook veel in voor hem. Een groot volk betekent: een groot nageslacht zoals de sterren aan de hemel en het zand aan het strand van de zee, terwijl Abrams vrouw Saraï onvruchtbaar is en ze allebei te oud zijn om nog kinderen te krijgen. Gods zegen betekent: een overvloed van goederen in het natuurlijke en het geestelijke leven, in alle opzichten van gezondheid, opbrengsten van het land, enz., maar ook godvrezende huwelijken en gezinnen, enz. God belooft Abram een grote naam: hij wordt de vader van

alle gelovigen genoemd en ook de vader van Joden, christenen en moslims. Abram zal tot een zegen zijn: velen zullen door hem gezegend worden en dankbaar voor hem zijn. Verder neemt God het op voor Abram en zijn volk: 'Ik zal zegenen wie u zegenen en wie u vervloekt, zal Ik vervloeken'. God staat volledig achter hem en zijn volk. Later gebeurt dit in de geschiedenis van koning Balak en de waarzegger Bileam. Hij moet Israël zegenen en kan het volk van God niet vervloeken. Als hoogtepunt belooft de HEERE: 'en in u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden'; in Jezus, de Zoon van Abram (Mt.1:1). Wie is in staat om de zegeningen van Jezus voor Israël en de heidenvolken onder woorden te brengen? Hoeveel Joden en niet-Joden hebben daar in gedeeld en zullen daar nog in delen? Die zegeningen zijn ontelbaar en van onschatbare waarde voor het tijdelijke en eeuwige leven. Paulus schrijft hierover aan de gelovigen in Galatië: Christus, de Messias van Israël, is op het kruis een vloek geworden. Om de zegen van Abraham te verwerven voor en die te brengen naar de heidenen, om de beloofde Heilige Geest te ontvangen door het geloof; de Geest Die in de gelovigen woont en werkt (3:13,14). Dat is de heerlijkste zegen die er is: God in ons, dichterbij kan niet. *Deze zes heerlijke beloften zijn voor Abram een uitnodiging en aansporing om Gods roeping te gehoorzamen.* In Gods beloften is de kracht om dat te doen. Wat een wijsheid van God om roeping én belofte samen te voegen! En dit geldt voor elke roeping die God ons geeft. Daar staan beloften van Hem voor in de Bijbel. De Heilige Geest laat ons die vinden en wil ons daarmee bemoedigen. Daarom: Geloof Gods heerlijke beloften!

Ga met Mij op weg! Na de ontvangst van Gods roeping en beloften gaat Abram op weg, zoals de HEERE tot hem gesproken had en Lot gaat met hem mee. Abram is vijfenzeventig jaar oud, wanneer hij uit Haran vertrekt. Abram gehoorzaamt Gods roeping en gelooft Zijn beloften. Hij vertrekt uit Ur der Chaldeeën in het zuiden van Mesopotamië (Irak) en gaat naar de stad Haran in het noorden van Mesopotamië. Zijn vader Terah, zijn broer Nahor en zijn neef Lot gaan met hem mee. Na het sterven van Terah in Haran trekt Abram verder naar het beloofde land en zijn neef Lot gaat met hem mee. Mogelijk is Lot de beoogde erfgenaam, omdat Abram geen kinderen heeft. Abram is vijfenzeventig jaar, wanneer hij Haran verlaat. Hij is in de kracht van zijn leven, want hij zal honderdvijfenzeventig jaar oud worden (Gen.25:7). Abram reist naar Sichem waar de HEERE aan hem verschijnt en hem Zijn belofte geeft: 'Aan

uw nageslacht zal Ik dit land geven'. Uit dankbaarheid bouwt Abram hier een altaar voor de HEERE Die aan hem verschenen is. De eerste plaats van aanbidding voor de God van Israël in het land Kanaän. Abram is met de HEERE op weg gegaan en wordt door Hem gezegend. God geeft hem genade op genade. Hij vermenigvuldigt Zijn genade. Die mogen we in de weg van God verwachten en ontvangen. Daarom: Gehoorzaam Gods roeping, geloof Zijn beloften, ga met Hem op weg en wordt door Hem gezegend. Zo loopt alles uit op de aanbidding van Zijn Naam. 'Mijn God, U zal ik eeuwig loven, omdat U het hebt gedaan!' (Ps.52:7; ber.1773), amen.

Gebed: *HEERE, God van Abram, Izak en Jakob, Vader van onze Heere Jezus Christus, dank U voor Uw roeping, beloften en zegen voor Abram. Laat Uw volk Israël en de volken, Christus' Gemeente en mij persoonlijk daarin delen, tot eer van U en tot zegen van velen, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over de roeping, de beloften en de zegen voor Abram?
2. Wat doe je daarmee?
3. Welke roeping(en) heb je? Hoe vervul je die? Kunnen anderen daarbij helpen?

29 BEN DE HEERE DIE ROEPT: ALLE VOLKEN

Schriftlezing: Jesaja 45:15-25 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: Jesaja 45:22

Wend u tot Mij, word behouden, alle einden van de aarde, want Ik ben God en niemand anders.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Ik, de HEERE, ben de Redder van de volken! Deze oproep: 'Wend u tot Mij, word behouden' is gericht tot alle volken. De HEERE spreekt ze aan met 'alle einden van de aarde'. Dat zijn alle volken die zich binnen de uiteinden van het aardoppervlak bevinden. In Jesaja 52:10 worden de 'einden van de aarde' gelijkgesteld met 'alle heidenvolken'. God sluit dus niet één volk uit. Hij sluit niemand uit; ook jou niet. Hier mag je je eigen naam invullen. En wat zegt God tegen al die volken: 'Wend u tot Mij, word behouden, alle einden van de aarde, want Ik ben God en niemand meer'. Ze moeten zich tot de HEERE, de God van Israël, keren om door Hem gered te worden. Ze moeten zich dus bekeren en zich door God laten redden. Hier klinkt Gods *bevel van bekering*. De heidenvolken moeten zich afwenden van hun afgoden en zich toewenden tot de HEERE, de God van Israël. Dat is heel ingrijpend! Stel dat wij opgeroepen worden om ons af te wenden van de HEERE, de God van de Bijbel, en ons moeten toewenden tot Allah, de god van de moslims. Dat doe je niet zo maar. Dat vraagt om een fundamentele verandering in je levensrichting met grote gevolgen. Je kunt je man of vrouw, je kinderen, je familieleden en vrienden daardoor kwijtraken; uit de samenleving gestoten worden. Toch laat de HEERE, de God van Israël, dit bevel van bekering de heidenvolken horen, want Hij heeft die volken geschapen. Hij heeft recht op hun liefde en aanbidding. De heidenvolken en wij met hen moeten Gods woorden: 'Wend u tot Mij' diep in ons hart en leven laten doordringen. Ze serieus nemen. Ze willen ons tot inkeer, omkeer en terugkeer brengen, zoals de verloren zoon in Jezus' gelijkenis: de verloren zoon komt tot zichzelf – tot bezinning – en daarna keert hij terug naar zijn vader. We moeten niet met onze rug naar God toe blijven staan, maar ons omkeren en onze ogen op Hem slaan, in het aangezicht van Jezus Christus. Gods bevel van bekering is niet het laatste wat Hij zegt. Hij voegt

er een tweede bevel aan toe: 'word behouden'; een *bevel van redding*. God zegt het op een bijzondere manier: 'Word behouden'. Met andere woorden: Je kunt jezelf niet redden, maar laat je redden door Mij, de HEERE, de God van Israël. Dit betekent: van jezelf afzien, totaal en radicaal; alle pogingen om jezelf te redden opgeven en loslaten. Dat is voor onze menselijke 'werk' natuur: 'Ik doe het zelf. Ik red mezelf wel' onmogelijk. Vanuit onszelf geven we het nooit op. We willen werken voor onze redding en die verdienen. Maar de HEERE leert ons door Zijn Geest en Woord van onszelf afzien en opzien tot Hem alleen. Wat we eerst zo vernederend vinden om ons door de HEERE te laten redden, daar leren we Hem later voor danken, loven en aanbidden. Wat een bevrijding om onszelf niet meer behoeven te redden en door Jezus gered te worden! Niet langer door eigen werken en eigen verdienste, maar door Gods genade alleen en door het geloof alleen; door kinderlijk vertrouwen op Jezus en Zijn werk, door Zijn verzoeningsoffer op het kruis volbracht. Paulus schrijft: 'Aan hem nu die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar wat men hem verschuldigd is – naar verdienste. *Bij hem echter die niet werkt, maar gelooft in Hem Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot gerechtigheid*' (Rom.4:4,5). Abraham gelooft in de HEERE en Die rekent hem dat tot gerechtigheid (Gen.15:6). Zo kan hij rechtvaardig voor God staan. Uit enkel genade en door enkel geloof kunnen heidenvolken gered worden. Zo eenvoudig is behouden, gered, worden. Wat gelukkig dat de HEERE Zijn bevel van bekering en Zijn bevel van redding hier samenvoegt. Heidenvolken moeten zich tot Hem wenden om door Hem gered te worden. En hoeveel heidenen, niet-Joden, zijn al door de HEERE gered en worden er vandaag door Hem gered? Behoor jij daarbij? Wat een reden om de HEERE daarvoor te danken en anderen op te roepen tot bekering en redding! 'Gered om te redden'. En als je je nog niet tot de HEERE gewend hebt en door Hem gered bent, dan klinken Zijn bevelen van bekering en redding je vanmorgen in de oren! Geef ze gehoor, gehoorzaam ze, om je levenswil! Het is nog het heden van Gods genade. Bekeer je en word gered, nu en voor eeuwig!

Ik, de HEERE, ben alleen God! Zo maakt Hij zich hier bekend: 'Ik ben God en niemand anders'. Hij alleen is de ene, ware God, de God van Israël, Die zich aan Zijn volk heeft bekend gemaakt. Hij herhaalt en bevestigt hier wat Hij al eerder gezegd heeft: 'Ik ben de HEERE en niemand anders' (18). In het vers voor onze tekst zegt Hij: 'Buiten Mij is er geen andere God, een rechtvaardig God, een

Heiland/Verlosser; er is niemand behalve Ik'. Wat een bekendmaking en wat een zekerheid! Alle heidenvolken moeten dit horen. Dit betekent dat hun afgoden geen echte goden zijn. Zij dragen houten beelden van hun afgoden rond en zij aanbidden een god die niet kan verlossen (20). Wanneer de HEERE hier zegt: 'Ik ben God en niemand anders'. Dan betekent dat: Weg met alle afgoden. Ze zijn van nul en geen waarde. De HEERE, de God van Israël, is de ene ware God, toen in de tijd van Jesaja en vandaag. Dat betekent: 'Weg met alle moderne afgoden van geld en goed, van seksualiteit en drugs, enz.' Afgoden zijn alle dingen in ons leven die de hoogste plaats innemen naast God of in de plaats van God; waar we op vertrouwen. 'Ik ben God en niemand anders' roept ons op tot zelfonderzoek. Wie of wat neemt de hoogste plaats in ons leven in? Het vlugst komen we daar achter, wanneer we deze dingen moeten missen. Dan vinden we het moeilijk om zonder hen verder te leven. God wil het op ons hart drukken en in ons hart leggen: 'Ik ben God en niemand anders'. Dat is niet vrijblijvend, maar zeer verplichtend, want daarom moeten de volken zich tot Hem wenden. Dat is het fundament van Gods oproep tot de volken en tot ons. De HEERE zegt hier dat Hij alleen God is om Zijn bevel van bekering en redding te benadrukken. Er is geen andere ware God, tot wie je je kunt wenden en die je kan redden door Jezus, Zijn Zoon. Je moet bij Hem alleen zijn. En Hij is er en Hij roept je. Kom dan tot Hem en luister naar Zijn stem! Wend je naar Hem toe en word gered, nu en voor eeuwig, amen.

Gebod: *Dank U, Vader, voor Uw liefde voor en Uw bewogenheid met de heidenvolken. Laten ze door ons Uw bevelen horen en gered worden, amen.*

Voor bezinning en gebed

1. Wat zegt de Bijbel nog meer hierover?
2. Ben je tot bekering gekomen en gered? Hoe?
3. Hoe neem je deel aan de zending?

30 IK BEN DE HEERE DIE HELPT, EEN LEVEN LANG

Schriftlezing: Psalm 71 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: Psalm 71:5,6,17,18

Want U bent mijn hoop, Heere, HEERE, mijn vertrouwen vanaf mijn jeugd. Op U heb ik gesteund van de moederschoot af, van de baarmoeder af bent U mijn Helper; voortdurend zal mijn lof van U zijn...O God, U hebt mij onderwezen vanaf mijn jeugd en tot nog toe verkondig ik Uw wonderen. Ja, ook nu de ouderdom en grijsheid gekomen is – verlaat mij niet, o God, totdat ik deze generatie Uw sterke arm verkondigd heb, alle nakomelingen Uw macht.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Gedenk Mijn hulp vanaf je jeugd! David, de koning-profeet van het volk Israël, is oud geworden. Hij is in zijn binnenkamer en stort zijn hart uit voor de HEERE, zijn God. Hij bidt om Gods hulp: 'Tot U, HEERE, heb ik de toevlucht genomen...wees mij tot een rots om daarin te wonen, om voortdurend daarin te gaan...Mijn God, bevrijd mij uit de hand van de goddeloze, uit de hand van wie onrecht bedrijft en van wie wreed is' (1-4). David klaagt zijn nood aan de HEERE. Dat is het beste adres toen en vandaag. Laten wij dat ook doen! Maar David spreekt ook zijn hoop op de HEERE uit: 'Want U bent mijn hoop, Heere HEERE (Adonai JHWH: Eigenaar van hemel en aarde en Verbondsgod van Israël), mijn vertrouwen vanaf mijn jeugd'. David hoopt op de HEERE, zijn God, op Zijn heerlijke beloften die Hij aan Zijn volk gegeven heeft. Zijn hoop is geen 'misschien', maar zekerheid. God heeft het beloofd! Hij is de Waarheid zelf en geen leugenaar. De twee Namen van de HEERE onderstrepen Davids hoop. Hij is de almachtige Eigenaar van hemel en aarde en de trouwe Verbondsgod van Zijn volk Israël. David heeft op die God vertrouwt vanaf zijn jeugd. Hij zegt: 'Op U heb ik gesteund van de moederschoot af, van de baarmoeder af bent U mijn Helper'. David denkt hier aan zijn moeder en zijn geboorte. In Psalm 22 zingt hij daar ook van: 'U (HEERE) bent het toch Die mij uit de buik hebt getrokken, Die mij vertrouwen gaf, toen ik aan mijn moeders borst lag. Op U ben ik geworpen van de baarmoeder af, vanaf de moederschoot bent U mijn God' (10,11). Met de moedermelk heeft hij het vertrouwen op God ingedronken. David is een kind van gebeden en van vertrouwen op God. Wat een grote genade! Davids

moeder is een voorbeeld voor alle moeders om zo in gebed en geloof met het verwachte kind bezig te zijn. God heeft daar Zijn rijke zegen over gegeven. Vanaf zijn prille jeugd heeft David op de HEERE vertrouwd, op Hem gesteund en Zijn hulp nodig gehad en ervaren. Daarom wil hij de HEERE, zijn God, voortdurend loven: goed van Hem spreken, van Hem zingen. Hij wil een Godlover zijn. Verderop in deze psalm zingt David: 'O God, U hebt mij onderwezen vanaf mijn jeugd en tot nog toe verkondig ik Uw wonderen'. Hij is vol verwondering dat hij vanaf zijn jeugd onderwezen is in de dingen van Gods verbond en Koninkrijk. Zijn ouders en de medeburgers van Bethlehem heeft God daarvoor gebruikt. God heeft hem als herder geleerd om te vechten tegen beren en leeuwen die de kudde bedreigden. Tegen koning Saul zegt David: 'Uw dienaar weidde de schapen van zijn vader en kwam er een leeuw of een beer die een schaap van de kudde wegnam, dan ging ik hem achterna, sloeg hem neer en redde het uit zijn bek. En als hij mij dan aanviel, greep ik hem bij zijn baard, sloeg hem neer en doodde hem. Uw dienaar heeft zowel leeuw als beer verslagen' (1 Sam.17:34-36). God heeft David geleerd om tegen de reus Goliath te vechten en die te overwinnen (1 Sam.17). Hoeveel lessen heeft hij in zijn jeugd geleerd die hem later als koning van pas gekomen zijn? David geeft God daarvan alle eer. Hij zegt: 'en tot nog toe verkondig ik Uw wonderen', die hij in zijn leven heeft meegemaakt. God heeft David niet één keer gered, maar keer op keer. In Psalm 40 zingt hij: 'HEERE, mijn God, veel zijn Uw wonderen, die U hebt gedaan, en Uw gedachten, die U over ons hebt. Men kan ze niet voor U uiteenzetten. Zou ik ze verkondigen en uitspreken, dan zijn ze zo machtig veel dat ik ze niet kan tellen' (6). David gedenkt hier Gods hulp die hij vanaf zijn jeugd tot nog toe – nu hij oud geworden is – heeft ervaren. Hij doet dat met verwondering, dankzegging en lofprijzing. Hij is daarin een voorbeeld voor ons. We mogen Gods hulp in het verleden ervaren niet vergeten. De HEERE wil dat we uit Zijn grote daden leven, dat die een krachtbron voor ons zijn in het heden en voor de toekomst. Hebben we zo'n geloofsopvoeding als David ontvangen en heeft God ons geleerd vanaf onze jeugd tot nog toe, laten we Hem dan danken, loven en aanbidden. En als we die niet ontvangen hebben, dan is de HEERE God toch nog later in ons leven gekomen. Dat is een groot wonder van Zijn genade! Laten we Hem dan danken, loven en aanbidden voor wat we van Hem hebben ontvangen vanaf onze bekering tot Hem tot nu toe! Gods goede daden in ons leven mogen we niet vergeten. Dat is zonde. Dan missen we het

doel waartoe God ze gegeven heeft. Gods hulp gedenken betekent: bij Hem leven als de grote Helper, uit Hem en voor Hem leven, tot Zijn eer en tot zegen van onszelf en velen met ons. Gedenk Zijn hulp vanaf je jeugd!

Verwacht Mijn hulp tot je ouderdom toe! Over Gods hulp tot in de ouderdom toe zingt David ook: (HEERE) 'Verwerp mij niet ten tijde van de ouderdom; verlaat mij niet nu mijn kracht vergaat' (9). David ervaart verminderde levenskracht en daardoor vergrote kwetsbaarheid in een wereld vol gevaar en vijandschap. Hij klaagt: 'Want mijn vijanden spreken over mij; wie op mijn ziel loeren, beraadslagen samen en zeggen: God heeft hem verlaten, jaag hem na en grijp hem, want er is niemand die redt' (10,11). Oud geworden kunnen we menselijke vijanden hebben, maar ook geestelijke: mensen van de goddeloze wereld en satan met zijn demonen. Daarom bidt David: 'O God, blijf niet ver weg van mij; mijn God, kom mij spoedig te hulp' (weer het woord 'hulp'). In de tekst bidt hij: 'Ja, ook nu de ouderdom en grijsheid gekomen is – verlaat mij niet, o God, totdat ik deze generatie Uw sterke arm verkondigd heb, alle nakomelingen Uw macht'. David bidt om Gods hulp in de ouderdom, om Zijn nabijheid. Hij verlangt ernaar 'eenzaam met God gemeenzaam' te zijn; om Zijn gemeenschap te ervaren. David spreekt dit verlangen uit – met het oog op de blijvende trouw van de HEERE – om aan toekomstige generaties Gods sterke arm te verkondigen waarmee Hij grote daden verricht. Hij begint er direct mee: 'Uw gerechtigheid, o God, reikt tot in de hoogte, want U hebt grote dingen gedaan. O God, wie is aan U gelijk?' Gods gerechtigheid – dat Hij recht is en recht doet – reikt tot aan de hemelen, zo groot is die. Hij heeft grote dingen in de geschiedenis van Israël en in het leven van David gedaan. Hij is onvergelijklijk! Niemand is aan Hem gelijk. Wie is als de HEERE, de God van Israël? Wie is als Vader, Zoon en Heilige Geest, zoals wij Hem hebben leren kennen? David wil Hem alleen maar loven en wil daarbij zijn luit en harp gebruiken. Hij haalt alles uit de kast om God groot te maken. Hij wil met zijn tong de hele dag Gods gerechtigheid tot uiting brengen, want God heeft hem overwinning gegeven op allen die het op zijn ondergang gemunt hadden. Aan de HEERE, zijn God, alleen alle eer en dank! Ook wij mogen Gods hulp verwachten tot in onze ouderdom toe. Hij belooft: 'Tot uw ouderdom toe zal Ik (de HEERE) Dezelfde zijn, ja, tot uw grijsheid toe zal Ik u dragen; Ik heb het gedaan en Ik zal u opnemen, Ik zal dragen en redden' (Jes.46:4). Geloof Zijn belofte en ervaar Zijn hulp! Halleluja! Amen.

Gebed: *Heilige en liefdevolle Vader, dank U voor Davids gedenken en verwachten van Uw hulp. Geef dat wij dat ook doen door Uw Geest, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel over dit onderwerp?
2. Wat helpt om Gods hulp te gedenken en te verwachten?
3. Doe je dit? Waarom (niet)?

31 IK BEN DE HEERE DIE ALLE DINGEN NIEUW MAAKT

Schriftlezing: Openbaring 21:1-8 (met vooraf een inleiding over de situatie en het verband)

Tekstlezing: Openbaring 21:5-8

En Hij (God) Die op de troon zit, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zei tegen mij (Johannes): Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en betrouwbaar. En Hij zei tegen mij: Het is geschied. Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde. Wie dorst heeft, zal Ik voor niets te drinken geven uit de bron van het water van het leven. Wie overwint, zal alles beërven, en Ik zal voor hem een God zijn en hij zal voor Mij een zoon zijn, Maar wat betreft de lafhartigen, ongelovigen, verfoeilijken, moordenaars, ontuchtplegers, tovenaars, afgodendienaars en alle leugenaars hun deel is in de poel die van vuur en zwavel brandt. Dit is de tweede dood.

Geliefde broeders en zusters, jongeren en ouderen!

Ik maak alle dingen nieuw! Johannes op het eiland Patmos ziet de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Hij ziet ook het neerdalen van de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, uit de hemel, als een bruid versierd voor haar man. Johannes kijkt zijn ogen uit. Alles is onvoorstelbaar mooi! En dan hoort Johannes een luide engelenstem uit de hemel die zegt: 'Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen en zij zullen Zijn volk zijn en God zelf zal bij hen zijn en hun God zijn. En God zal alle tranen van hun ogen afwissen, en de dood zal er niet meer zijn; ook geen rouw, jammerklacht of moeite zal er meer zijn. Want de eerste dingen zijn voorbijgegaan'. Gods eeuwenoude belofte om bij Zijn volk te wonen gaat nu in vervulling en Zijn verbond wordt nu volledige werkelijkheid: 'Jullie – Mijn volk en Ik – jullie God. Een tijd van ongekend geluk is nu aangebroken: geen dood en rouw meer, geen jammerklacht en moeite meer. Dat is voor altijd voorbij. Die dingen behoren tot de wereld die voorbij is. En dan neemt God zelf het woord. Als de Koning van hemel en aarde, Die op Zijn troon zit, zegt Hij: 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw'. De HEERE herhaalt en bevestigt wat Hij eeuwen geleden heeft gezegd: 'Zie, Ik maak iets nieuws. Nu zal het ontkiemen. Zult u dat niet weten?' (Jes.43:19). God zegt: 'Zie!': let er op, geef er alle aandacht aan. God maakt hemel en aarde nieuw. Het Griekse woord (*kainos*) betekent: nieuwsoortig,

nieuw van aard; het staat tegenover wat verouderd en uitgediend is. Fonkelend nieuw. Alles van de voorbijgegane, oude wereld valt daarbij in het niet. God geeft totale vernieuwing. Dat is meer dan vervanging van het oude. Johannes moet deze woorden van God opschrijven. Ze mogen niet vergeten worden. 'Wie schrijft, die blijft'. De HEERE zegt: 'Schrijf, want deze woorden zijn waarachtig en betrouwbaar'. Het zijn woorden van God Die zelf trouw en waarachtig is (1 Joh.1:9; Openb.6:10) evenals Jezus (Openb.3:14; 19:11). We kunnen op Hem en Zijn woorden volledig aan! Hij doet wat Hij zegt! Daar staat de Bijbel vol van en dat maakt Hij waar in het leven van Zijn kinderen. Ik hoop dat jij daar van weet en getuigt.

Ik heb alle dingen voltooid! De HEERE zegt tegen Johannes: 'Het is geschied. Ik ben de Alpha en de Omega, het Begin en het Einde'. Wat een verrassende woorden! God heeft pas gezegd dat Hij alle dingen nieuw maakt en nu zegt Hij: 'Het is geschied'. Hij zegt daarbij: 'Ik ben de Alpha: de eerste letter van het Griekse alfabet en de Omega: de laatste letter van het alfabet, het Begin en het Einde'. God herhaalt hier Zijn Naam die Hij genoemd heeft in Openbaring 1:8: 'Ik ben de Alpha en de Omega, het Begin en het Einde, zegt de Heere, Die is en Die was en Die komt, de Almachtige'. De HEERE, de God van Israël, staat aan het begin en aan het einde van de geschiedenis en Hij heerst over de geschiedenis. Hij omspant de tijden. Bij God is een eeuwig heden, bij Hem vallen heden en toekomst samen. Daarom kan Hij zeggen: 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw' en 'Het is geschied'. Wat een zekerheid en wat een bemoediging voor Christus' Gemeente, die vervolgd wordt, in Johannes' tijd en vandaag! Zoals Jezus Zijn verzoeningswerk op het kruis heeft volbracht, zo zal eenmaal de Heilige Geest Zijn herscheppingswerk van hemel en aarde volbracht hebben. God komt klaar met al Zijn werken die Hem zullen verheerlijken. Johannes mag dit nu al horen en wij met Hem. Laat dit ons moed en kracht geven!

Ik vertroost en vermaan! In het Grieks is er een werkwoord - vaak in het Nieuwe Testament gebruikt - (*parakalein*), dat zowel vertroosten en bemoedigen als vermanen en waarschuwen betekent. Dat doet de HEERE God hier: vertroosten en vermanen. Hij doet eerst *een hartelijke uitnodiging*: 'Wie dorst heeft, zal Ik voor niets te drinken geven uit de bron van het water van het leven'. De uitnodiging is algemeen: 'Wie ook maar dorst heeft'. Alle schepselen hebben dorst naar levengevend water, of ze dit bewust zijn of niet. De HEERE

nodigt ze uit om naar Hem te komen. Hij biedt ze gratis levengevend water aan voor dit en het toekomstige leven: Zijn heil van vergeving van zonden en het eeuwige leven in Zijn heerlijkheid dat hier en nu begint. Welk een uitnodiging en welk een aanbieding en dat gratis, als geschenk! Al eerder is aan de gelovigen in Gods heerlijkheid beloofd: 'Zij zullen geen honger of dorst meer hebben en geen zonnesteek of enige hitte zal hen treffen' (7:16). De HEERE voorziet in alles! Deze hartelijke uitnodiging wordt op de laatste bladzij van de Bijbel herhaald: 'En laat hij die dorst heeft komen; en laat hij die wil, het water van het leven nemen, voor niets' (22:17). We behoeven er niet aan te twifelen. Ook met onze verkeerde dorst mogen we bij Jezus komen, want Hij neemt die weg en geeft de ware dorst die Hij leest. Het is alles Zijn werk! Hij wekt de dorst en Hij leest die. Op deze hartelijke uitnodiging volgt *een heerlijke belofte*: 'Wie overwint, zal alles beërven en Ik zal voor hem een God zijn en hij voor Mij een zoon'. Dit is niet de eerste belofte voor de overwinnaar. In Jezus' brieven aan de zeven gemeenten staan aan het einde van elke brief zo'n belofte (hfdst.2/3). Gelovigen hebben een geestelijke strijd te voeren met satan, de goddeloze wereld en hun oude zondige ik. Wie in deze strijd overwinnaar is - in Jezus' Naam, door de kracht van de Heilige Geest - zal alle zegeningen beërven die in dit hoofdstuk genoemd worden. Het hart van deze zegeningen is een persoonlijke band met de hemelse Vader en het kinderleven met Hem: 'Ik zal voor hem een God zijn en hij voor Mij een zoon'. Tegen Christus' Gemeente is gezegd is: 'En Hij (de HEERE) zal bij hen wonen en zij zullen Zijn volk zijn en God zelf zal bij hen zijn en hun God zijn' (3). Dat wordt nu tegen iedere gelovige gezegd. Het kinderleven met de HEERE bloeit helemaal open! Wat een overvloeiende genade! Wat een heerlijk uitzicht! God zal deze belofte zeker vervullen. En dan volgt er nog *een liefdevolle vermaning* om deze zegeningen toch niet mis te lopen: 'maar wat betreft de lafhartigen, ongelovigen, verfoeilijken, moordenaars, ontuchtplegers, tovenaars, afgodendienaars en alle leugenaars: hun deel is in de poel die van vuur en zwavel brandt. Dit is de tweede dood'. Acht soorten mensen, die in deze zonden willens en wetens leven en zich daarvan niet willen bekeren, ontvangen niet de erfenis van Gods eeuwige heerlijkheid. Daar zullen ze zich niet thuis voelen. Hen wacht de erfenis van de hel: de poel die van vuur en zwavel brandt; de tweede, de eeuwige dood. Een tweërlei leven eindigt in een tweërlei bestemming, als er geen bekering plaatsvindt. Wie in vervolgingstijd laf is en afvalt van het geloof,

wie onbetrouwbaar is, wie afschuwelijke dingen doet, mensen vermoordt, ontucht pleegt, naar tovenaars gaat en afgoden dient en leeft in leugen en bedrog, die beërft het Koninkrijk van God niet. Die komt voor een gesloten deur en zal uit Jezus' mond horen: 'Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!' (Mt.7:23). De HEERE wil dat niet. Daarom deze liefdevolle vermaning. Als die jou geldt, neem ze ter harte en bekeer je, voordat het te laat is. Laat Gods hartelijke uitnodiging en Zijn heerlijke belofte je tot geloof en bekering brengen. Je kunt er niets mee verliezen, maar alles mee winnen: leven met een hemelse Vader in een eeuwige heerlijkheid, amen.

Gebed: *Dank U, Vader in de hemel, voor Uw woorden van alles nieuw maken en voltooien, voor Uw hartelijke uitnodiging, heerlijke belofte en liefdevolle vermaning. Geef dat we die horen met ons oor en met ons hart en die beantwoorden, door Uw Heilige Geest, amen.*

Voor bezinning en gesprek

1. Wat zegt de Bijbel nog meer over dit onderwerp?
2. Wat betekenen deze woorden voor je?
3. Waarom komen we in deze laatste hoofdstukken zulke ernstige waarschuwingen tegen (21:8; 22:11,15,18,19)?

GEBED

Drieënige God, Vader, Zoon en Heilige Geest, dank U

voor Uw Woord, de Bijbel, als prediking van wie U bent en van al Uw heerlijke werken in verkiezing, schepping, verlossing en voltooiing;

voor de prediking van profeten, apostelen en alle dienaren van Uw Woord, door de eeuwen heen en wereldwijd;

voor de vrucht van de prediking van Uw Woord in het leven van mensen, van Uw volk Israël, van de volken en van Christus' Gemeente; en

voor Uw roeping en toerusting van predikers door Uw Heilige Geest.

Ik bid U

om de prediking van Uw Woord in de kracht van Uw Heilige Geest;

om vergeving voor alle zwakheden in de prediking;

om bekering tot de rechte prediking van Uw Woord;

om voorbede voor de prediking van Uw Woord en voor alle predikers; en

om veel vrucht van de prediking van Uw Woord.

In Jezus' Naam, door de kracht van Uw Geest, amen.